Wappuheila • Seksiä ja rahaa! • Mies ja riisi • Wappuaikataulu

43. Vuosikerta

Sössö

2|12

Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikilta ry

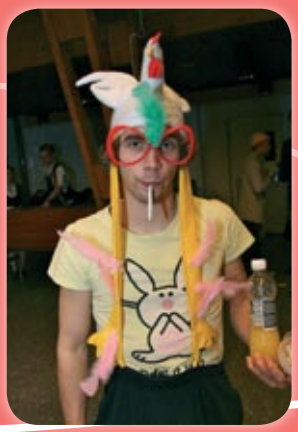

Sössö

2 | 2012
43. vuosikerta

Julkaisija:
Aalto-yliopiston
Sähköinsinöörikilta ry

Verkossa: http://sik.ayy.fi/
Postiosoite: PL 13000,
00076 AALTO

Päätoimittaja:
Jutta Kalli
jutta.kalli@aalto.fi

Toimittajat:
Katharina Jokinen
Tuuli Sarantola
Anna Mannila
Nora Nupponen
Oskari Lahti
Mikael Kauppinen

Vierailevat:
Jussi Ekström, Johanna Vesterinen, Riku Lääkkölä, Anna Kankainen,Heikki Ojanen, Tuomas Kiuru, Klaus Helenius, Hilla Pohjalainen, Tatu Peltola, Juha Suokas, Liangyu Chen, Aliisa Pietilä, Sallamaria Iltanen, Samu Ahvenainen

Kannet:
Takasisäkansi: Kaisu Ölander

Taitto:
Ella Leppänen
Jimi Juola

Painopaikka:
Painotalo Casper Oy, Espoo

Painos:
250

Palaute ja verkkolehti:
sik-sosso@list.ayy.fi
http://sik.ayy.fi/sosso/

Tilaus:
http://sik.ayy.fi/tilaa-sosso/

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Tule, ihana aurinkolasikeli!

Aurinko paistaa ja kinokset sulavat. Kalenteri on täyttänyt itsensä, eikä opiskelullekaan ole jäänyt ylimääräistä aikaa. Asetelma täyttää kaikki tyypillisen kevään piirteet, mutta onneksi kaikkeen kevään tuomaan stressiin, masennukseen ja muuhun ikävään on myös hyväksi todettu lääke: se suuri ja kaikkien hypettämä wappu.

Tämänkertainen lehti on tehty helpottamaan osittain rankkaakin wapunviettoa, sillä lehdestä löytyy esimerkiksi pettämätön wappuaikataulu (s. 19), jonka avulla ei ainakaan myöhästy (piilovitsi) wapunajan parhaista tapahtumista. Löytää voi myös parhaat reseptit, jos haluaa vaihtelua wappukrapulointiin (s. 28). Ja jos lehti täyttää viime vuonna asetetut wappulehden kriteerit, lehden voi myös halutessaan uusiokäyttää esimerkiksi toimituksen ohjeiden mukaisesti (s. 8).

Nyt kannattaa siis viimeistään kaivaa ne hassunhauskat värikkäät aurinkolasit kaapin pohjalta, tunkea skumppapullo kainaloon ja lähteä tutkimaan mitä kaikkea kevät ja wappu voivatkaan tuoda tullessaan!

Pusmoi

Jutta
päätoimittaja

P.S. Fuksit! Muistakaa viettää ikimuistoinen fuksiwappu, koska sen voi kokea vain kerran. Mikään ei voita sitä tunnetta, kun saa ensimmäisen kerran laittaa tupsulakin päähänsä!

Toimiva wappuresepti:
W appujulkaisun (epätoivoinen) myyminen
A urinkolasit
P aljon kivoja ihmisiä (rumia ei tarvitse katsoa)
P aljon skumppaa
U llis

Sisällys

3 **Pääkirjoitus**
Tule, ihana aurinkolasikeli!

5 **Puhiksen pulinat**
Kevät ja lihapiirakka, mikä pari!

6 **Kipparit**
Wappuheila

7 **Patruuna**
Anna palaa

8 **Wappu-Sössön hyötykäyttö eri elämäntilanteissa**

10 **Taajuusmuuttaja – elämiemme suola!**

11 **Kotimaan Pitkä '12**
– Kuinka pieni yrityssuhdevastaava sen koki

14 **EesteCube 2012**
EESTEC Workshop Hampurissa

16 **Sössö testaa**
Naisteekkaripäivät

18 **Tuomaksen tanssikoulu**

19 **Wappuaikataulu**

23 **Qu'est-ce que c'est fuck?**

24 **Opintieliikennerikkomuksia**

25 **Road trip patonkimaassa**

26 **Työn ilosta!**

27 **Mies ja riisi**
– ohjeita sushi-illan järjestämiseen

28 **Hanging On or Hanging Over?**

29 **Fuksina SIK:ssa, ja mitä "siitä" opin**

30 **SIK:n Wirallinen Wappulaskuri**

32 **RoboMAC EESTEC-workshop**

35 **Avuksesi wapun myrskyissä: Tuuli-voiman jäätämisatlas**

36 **Mitä mies haluaa?**

37 **Klaus auttaa!**

38 **Sarjis**
Dokasitko tukesi* -taulukot

Kevät ja lihapiirakka, mikä pari!

Sössön DL hiipi jälleen kerran täysin yllättäen, pyytämättä ja vaivihkaa vakiopalstalaisten selän taakse, silloin kun he sitä vähiten osasivat odottaa. Näin deadline pääsi yllättämään jälleen kerran varomattoman hallituksen puheenjohtajan täysin housut kintuissa (toki vain kuvainnollisesti).

Kaikkien suureksi yllätykseksi fuksit ovat jälleen kerran osoittautuneet sen verran kelvollisiksi, että fuksimajuri on päättänyt wapun järjestää. Killan kannalta tämä on toki suuri sääli, sillä SIK:n kevätkarnevaalit jäävät siksi tänäkin vuonna järjestämättä.

Wapusta huolimatta voisin silti puhua teille jostakin aivan muusta. Esimerkiksi lihapiirakoista. Forrest Gump, tämä hieman yksinkertainen mutta hyväntahtoinen fiktiivinen hahmo, vertasi elämää suklaarasiaan. Minä, teekkarina, herrasmiehenä sekä suurena lihapiirakoiden ystävänä, puolestani vertaan kevätlukukautta lihapiirakkaan.

Uskokaa tai älkää, kevätlukukaudella ja lihapiirakalla on nimittäin paljon yhteistä. Alkuvuodesta hamstraat nopeasti itsellesi liikaa tehtävää, aivan kuten syödessäsi lihapiirakkaa sullot sen aivan liian täyteen erilaisia täytteitä suupielet kuolaa valuen ja silmät innosta kiiluen.

Ruokailun alkupuolella jämäkät, mutta turhan itsevarmat ja varomattomat, puraisusi saavat pari sinapilla ja ketsupilla kyllästettyä nakkia luiskahtamaan rinnuksillesi. Vastaavasti kevätlukukauden alkutaipaleella killan vuosijuhlassa, Potentiaalin Tasauksessa, voit sotkea itsesi ja tamineesi entisen Sössön päätoimittajan läheisyyteen itsesi sijoittamalla. Jos ympäristössä sattuu jonkin maailmankaikkeuden oikun seurauksena kaksi miespuolista henkilöä suutelemaan toisiaan intohimoisesti, aiheuttaa tämä Sössön vanhoissa päätoimittajissa ns. "Aaaahhh"-reaktion, jonka seurauksena päätoimittajan punaviini voi pienen ilmalennon jälkeen tehdä turhankin läheistä tuttavuutta kostyymisi kanssa. (Korostan, että edellä kuvattu tapaus on täysin fiktiivinen.)

Maaliskuun tenttiviikko on puolestaan se kulminaatiopiste, jolloin olet sotkenut itsesi niin pahasti, että on syytä luovuttaa käsin syönti ja ottaa suosiolla käyttöön haarukka ja veitsi. Näiden aterimien avulla voit rajata pois turhat sörsselit, hieman melankolisesti toki, itse pääruuan, lihapiirakan, tieltä. Samalla tavalla maaliskuun tenttiviikolla karsit osan hamstraamistasi kursseista pois pienen tappiomielialan saattelemana. Tästä kuitenkaan lannistumatta jatkat soitellen sotaan kohti nelosperiodia, kevättä ja sitä, mitä lihapiirakasta on tässä vaiheessa vielä jäljellä.

Sitten vastaan tuleekin Kotimaan Pitkä -excursio eli tuttavallisemmin KP. Tätä voidaan pitää yhtenä kevään kohokohdista. Lihapiirakkavertauksessa tämä on juurikin niitä hetkiä, jolloin suuhun kauhomassasi piirakan osassa on kaikkia täytteitä juuri oikeassa suhteessa toisiinsa nähden. Olo on autuas – ja syystä.

Wappu on se itse kliimaksi, viimeiset herkulliset suupalat lihapiirakasta ennen euforista kylläisyyden ja tyytyväisyyden tunnetta. Wapussa on kuitenkin sellainen ominaisuus, että se jatkuu ja jatkuu – ja ylilyöntejä voi tapahtua. Aivan kuten kylläisenä voit ahneuksissasi päätyä ottamaan vielä toisen lihapiirakan ensimmäisen päälle. Ja ehkä vielä kolmannenkin. Lopputulos on lopulta sama kuin Wapun jälkeinen olotila: väsynyt, onnellinen... ja pahoinvoiva.

Jussi Ekström
Hallituksen puheenjohtaja, teekkari, herrasmies ja lihapiirakoiden suuri ystävä

Wappuheila

Wappuheila (Homo sapiens wappuheilamus) on toinen nykyisin elossa oleva ihmisten (Homo) sukuun kuuluva eläinlaji. Wappuheila kuuluu kädellisten (Primates) lahkon isojen ihmisapinoiden (Hominidae) heimoon. Wappuheilalla on melko kehittyneet aivot, joiden ansiosta hän kykenee abstraktiin puhekieleen sekä skumpan juontiin kaksin käsin. Näiden ylivertaisten ominaisuuksien ansiosta wappuheila kykenee kömpelöihin lähestymisiin vastakkaista sukupuolta kohtaan monipuolisemmin kuin mikään toinen eläinlaji. Wappuheilan odotettu elinikä on viisi vuotta.

Tuntomerkit

Wappuheilaa on suurimman osan vuodesta hyvin haastavaa erottaa valtapopulaatiosta, mutta soidinaikana (huhtikuun puolivälin ja toukokuun alun välisellä ajanjaksolla) tämän alalajin ominaispiirteet nousevat pintaan. Kaikenkattavaa tuntomerkkilistausta on mahdotonta antaa, mutta positiivisesta havainnosta kielivät seuraavat piirteet:

- Teekkari- tai ylioppilaslakki (havaitaan ainoastaan 1.5. jälkeen)
- Lasillinen (tai pullollinen) kuplajuomaa kiinnittyneenä jompaan kumpaan yläraajaan
- Ei vastakkaisen sukupuolen edustajaa kiinnittyneenä siihen yläraajaan, jossa ei ole skumppalasia (tai mihinkään muuhunkaan ruumiinosaan)
    - Mikäli molemmista yläraajoista havaitaan skumppalasi, olet lähes varmasti tekemisissä valioyksilön kanssa
- Leveääkin leveämpi hymy
- Kainalosta pilkistävä wappulehti
- Eläinpuku

Mikäli mikään näistä merkeistä ei täsmää, voi kyseessä olla täysin tavallinen valtapopulaation edustaja, mutta jos asiasta halutaan varmistua, tulee yksilölle tarjota kuohuviiniä tai wappulehteä, ja tarkkailla reaktiota.

Levinneisyys ja elinympäristö

Soidinkauden ulkopuolella wappuheilat ovat Suomessa jakautuneet varsin tasaisesti valtapopulaation asuttamille alueille, joskin joitakin paikallisia keskittymiä voidaan havaita. Soitimen lopun lähestyessä näiden paikallisten keskittymien konsentraatio voimistuu, ja toukokuun ensimmäisenä päivänä valtakunnallinen maksimikonsentraatio saavutetaan Helsingin Ullanlinnanmäellä (ks. kartta).

Lisääntyminen

Vaikkakin wappuheila pyrkii soitimen aikana suorittamaan lisääntymistoimintoja kaikista aktiivisimmin, voi se jatkaa sukuaan mihin tahansa aikaan vuodesta. Tämän lisäksi kahden näennäisesti täysin normaalin valtapopulaation edustajan jälkikasvusta saattaa täysikasvuisena tulla erittäin mallikelpoinen wappuheilayksilö. Tämä viittaisi vahvasti siihen, että jokaisessa meissä asuu pienen pieni wappuheila.

Ravinto

Wappuheilat saavat ravintonsa pääosin nestemäisistä ja kuplivista lähteistä. Myös yleisesti pique-nique-tyyppisissä tilaisuuksissa nautitut ravintoaineet kuten juustot, viinirypäleet, perunasalaatti ja lihapullat kelpaavat monelle wappuheilalle. Wapun alla ravinnoksi kelpaa myös erityisesti etninen ruoka (pizza tai kebab) sekä snägärityylinen ravinto.

Aiheesta muualla

http://www.youtube.com/watch?v=3xPuDvMcaQM

Lähteet

[1] RiHanna

Homo sapiens wappuheilamus

Tyypillinen wappuheila
Kuva: Timo Idänheimo

Wappuheila naamioituneena
Kuva: Simo Kauppila

Tieteellinen luokittelu

Kunta: Eläinkunta *Animalia*
Pääjakso: Selkäjänteiset *Chordata*
Alajakso: Selkärankaiset *Vertebrata*
Luokka: Nisäkkäät *Mammalia*
Lahko: Kädelliset *Primates*
Yläheimo: Ihmisapinat *Hominoidea*
Heimo: Isot ihmisapinat *Hominidae*
Suku: Ihmiset *Homo*
Laji: Ihminen *sapiens*
Alalaji: *wappuheilamus*

Kolmiosainen nimi

Homo sapiens wappuheilamus

Levinneisyys Wappuna

Anna palaa

Eka kerta jännitti, ja paljon. En tiennyt, osaanko tehdä kaiken oikein. Kun hetki koitti, galaksit räjähtelivät. Toisella kerralla huolehdin jo muiden osaamisesta. Olin ylpeä omista saavutuksistani. Erilaiset ympäristöt tulivat tutuiksi. Kolmannella kerralla eksyin vieraisiin. Opin aivan uusia temppuja ja tapoja. Vedenkin kanssa voi leikkiä. Neljännellä kerralla yhdistelin erilaisia performansseja. Kuulin useita serenadeja ja olin koukussa. Viidennellä kerralla olin lähes ammattilainen ja onnistuin viihdyttämään hieman kokeneempia ja kansainvälisempiäkin nimiä. Kuudetta kertaa ei tule: ainakaan vielä. Yritän epätoivoisesti pyristellä irti pahasta addiktiostani. Kamppailu osoittautuu mitä luultavimmin turhaksi, ja päädyn levittämään ilosanomaa myös muulle maailmalle. Wappua ei vain voita mikään.

Mikään muu juhla ei kokoa yhteen monimuotoista joukkoa ketään syrjimättä. Koko viikko ja ilta ovat täynnä toinen toistaan upeampia yllätyksiä. Seuraavana aamuna kotoa lähtiessä ei tarvitse miettiä, mitä tekisi hiuksilleen tai mitä laittaisi päälle. Bajamaja-jonosta voi löytää useita uusia tuttavuuksia tai ainakin paperia. Ystävän olo helpottuu makealla mansikkajuomalla. Elämä voittaa sittenkin. Wappu on kuin laittaisi rahaa pankkiin. Sijoita siis itseesi, nauti minunkin puolestani ja anna palaa!

Patruunasi
Anna

Silloin, kun minä olin fuksi... wappu teki minusta teekkarin.

Yllytystehtävä: kirjoita selaimeesi scholar.google.fi.libproxy.aalto.fi/. Voit löytää oloa helpottavia yllätyksiä esimerkiksi ryhmätyöprojekteja varten wappuwäsymyksestä toivuttuasi!

Wappu-Sössön hyötykäyttö eri elämäntilanteissa

Teksti: Rankka parittaja

Koska wappu-Sössö on perinteisesti (eli viime vuodesta lähtien) ollut aivan sysipaska, päätimme suuressa viisaudessamme tarjota Sössön lukijoille vaihtoehtoisia tapoja käyttää julkaisuamme, jottei kaikkien kolmen Sössöä aktiivisesti lukevan henkilön pettymys muuttuisi niin suureksi ja mahtavaksi voimaksi, että sateenkaaret muuttuvat mustavalkoisiksi, fuksit putoavat kaverikämppäjonoista ja torakat valloittavat maailman ja orjuuttavat koko ihmiskunnan pakottaen kaikki sähköinsinööriopiskelijat siivoamaan kaikki yleiset vessat amisbileiden jäljiltä. Kauhuskenaariot ovat kauheita, joten uusia käyttötarkoituksia wappunumerollemme, olkaapa hyvät!

Istuinalusta

Orastava kevään uhka saa raavaimmankin miehen pelkäämään pöksyjensä takamuksen puolesta. Jottei julki– anteeksi, piknik-juopottelu jättäisi omovanisharielpirkkasensitiveresistiivisen tahran derrieeriin, voi Sössön laskea kuraiselle nurmelle laskeutumisalustaksi. Lika on hyväksi ja äitisikin kiittää, koska kuitenkin pesetät hänellä pyykkisi aina kun käyt kotikotona.

Hassu hattu

Jos et osaa askarrella itsellesi hellehattua edes interwebsistä löytyvien videoiden avulla, avaa Sössö keskiaukeaman kohdalta ja aseta lehti päähän. Hauskaa tässä on se, että hassu juttu jää uupumaan.

Tikkataulu

Täydellistä kilta-aggressionpurkamisurheilua varten tarvitset vain Sössön, ilmastointiteippiä sekä darts-tikkoja (joita saa pyytämällä muun muassa killan varastolta). Teippaa Sössö valitsemaasi seinään ja heittele tikkoja.

Wappukodin pesäaine

Mikäli huomaat wapun haukkaavan valtavan suuren loven budjettiisi pakottaen sinut muuttamaan toviksi pahvilaatikkoon tai hiekoitushiekka-astiaan, voit käyttää Sössöä pesäaineena. Wappu-Sössöjä voi käyttää peittona, tyynyinä tai hakkeena – vain taivas on rajana! Lisää inspiraatiota ja hyödyllisiä niksejä voit hakea seurailemalla pikkusiskosi hamsteria, humanisteja tai muita työttömiä.

Näkösuoja

Kaikkea ei halua eikä kuulukaan nähdä! Wappu-Sössö silmien suojana säästää monelta murheelta ja painajaiselta. Toimii myös toiseen suuntaan: kukaan ei halua nähdä ihmistä, joka piiloutuu wappu-Sössön taakse.

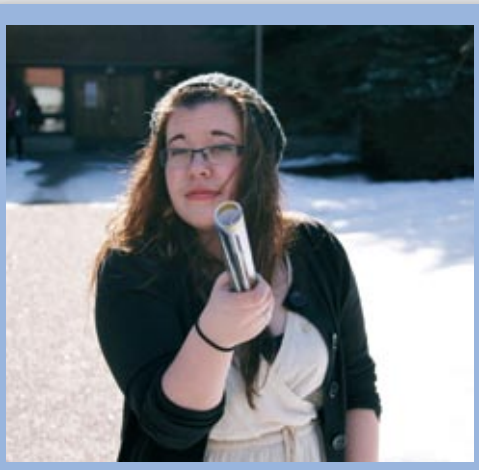

“Päätoimittajan erikoinen”

```
00:03 <@bared> sil voi hakkaa ihmisiä
00:03 <@bared> työntää sen jonku anukseen
```

Taajuusmuuttaja – elämiemme suola!

Teksti: Universumin taajudella syötetty punikkitatti | **Kuva**: Heikki Ojanen

Taajuusmuuttajat turvaavat monelle fuksille kesätyön ja maksavat meidänkin vuosijuhlamme, mutta mikä tämä mystinen laite oikein onkaan? Yleisön toiveesta Sössö meni ja selvitti taajuusmuuttajan, tuon tekniikan ubiikin ihmeen salaisuudet.

Nimi ei pahenna miestä, eikä ainakaan taajuusmuuttajaa: se on laite, joka muuttaa vaihtovirran taajuuden. Ajatus on hyvin yksinkertainen, mutta oikeasti kyseessä on erittäinen nerokas suomalainen keksintö. Yleensä taajuusmuuttajaa käytetään sähkömoottorin säätöön.

Sähkömoottorilla tahdotaan usein tehdä asioita, esimerkiksi pumpata nestettä. Sähkömoottori kuitenkin pyörii sillä taajuudella, millä sitä syötetään, ja jos se siis laitetaan suoraan syöttöverkkoon kiinni, on esimerkiksi pumpattavan nesteen virtausta säädettävä kaikenlaisin epäkäytännöllisin mekaanisin järjestelmin. Kun väliin laitetaan taajuusmuuttaja, se syöttää moottorille sähköä juuri sillä taajuudella, millä moottori sitä tarvitsee. Voidaan siis suoraan päätellä, että taajuusmuuttajan käyttäminen on yleensä järkevää energian säästön näkökulmasta. Miksi pyörittää moottoria nopeammin kuin olisi tarvetta?

Taajuusmuuttajalla saadaan myös aikaiseksi portaaton säätö, joka vaikuttaa esimerkiksi käyttömukavuuteen. Silminnäkijä Jyrki Luukko kertoo: "Tajusin kerran, mikä taajuusmuuttaja on. Olin

hississä, jossa ei ollut taajuusmuuttajaa, ja se meni sillein klonks klonks. Hissi, jossa on taajuusmuuttaja, menee sillein tasaisesti."

Taajuusmuuttajia saa myös perhekoossa.

Ne ovat kaikkialla!

Taajuusmuuttajia voidaan käyttää paitsi sähkömoottorin myös generaattorin säädössä. Tällöin taajuusmuuttaja muuttaa generaattorin tuottaman vaihtovirran verkkovirtaan sopivaksi, jolloin generaattori saa pyöriä ihan millä taajuudella sitä huvittaa. Esimerkiksi tuulivoimalassa tällainen voi olla hyvinkin hyödyllistä, kun ei tarvita mekaanista vaihteistoa pyörittämään generaattoria sopivalla nopeudella.

Koska taajuusmuuttaja on niin hieno laite, niitä löytyy varsinkin Suomesta joka paikasta. Hissien ja tuulivoimaloiden lisäksi taajuusmuuttajaan saattaa törmätä sellaisissa jännittävissä paikoissa kuten ilmastointijärjestelmissä, pumpuissa, nostureissa, sähköautoissa, laivoissa ja paperikoneissa. Taajuusmuuttaja on siis hiukan kuin suola ruoassa: tekee miltei kaikesta parempaa. Taajuusmuuttajalla on kuitenkin se etu suolaan nähden, ettei se aiheuta verenpaineen nousua.

Sisuskalut paljastuvat

Taajuusmuuttaja koostuu tasasuuntaajasta, tasavirtapiiristä sekä vaihtosuuntaajasta. Tasasuuntaaja muuttaa ensin vaihtovirran tasavirraksi diodi- tai tyristoripiirillä. Tämä tasavirta syötetään tasavirtapiirille, joka koostuu lähinnä suurista kapasitansseista ja jonka tehtävä on toimia sähköenergian välivarastona. Viimeiseksi tasavirta muutetaan taas vaihtovirraksi oikealle taajuudelle vaihtosuuntaajalla eli invertterillä.

Jännittäviä faktoja taajuusmuuttajista

- Japaniksi taajuusmuuttaja on 可変電圧可変周波数制御
- Helsingin metro oli ensimmäinen metro, joka käytti taajuusmuuttajia, ja siinä on vieläkin alkuperäiset AC-käytöt käytössä!
- lappeen Rannan teknillisen yliopiston mukaan sen laboratoriot ovat Suomen parhaita.

Kotimaan Pitkä '12

– Kuinka pieni yrityssuhdevastaava sen koki

Teksti: Heikki Ojanen | **Kuvat:** Ossi Miikkulainen, Jimi Juola, Heikki Ojanen

Viimein koleana keskiviikkoaamuna maaliskuun 28. päivänä starttasi yksi vuoden ehkä odotetuimmista tapahtumista, kun ryhmä kiltalaisiamme suuntasi Kotimaan Pitkä -excursiolle. Aikaisesta lähdöstä huolimatta kapteeni Hutrin ja hänen lentoemojensa suureksi yllätykseksi ei kukaan ollut jäänyt sänkynsä pohjalle nukkumaan pommiin. Yksi ilmoittautuneista oli tosin viime hetkillä päättänyt jättäytyä pois matkalta, mutta avoimen paikan täytti Milli huikealla vajaan kymmenen minuutin varoitusajalla!

Ekan päivän excuilua

Ensimmäisen yritysvierailumme kohteena oli nostimia valmistava Konecranes. Ensiksi tutustuimme yhtiön Hyvinkään-toimipaikkaan, jossa meille tarjottiin makoisat sämpyläkahvit ja esittelykierros eräässä tuotantohallissa. Tämän jälkeen suuntasimme Riihimäelle testi- ja koulutushallille, jossa ryhmämme sai heti ensikontaktin reissun myöhemmin ylivoimaisiksi trendituotteiksi osoittautuneisiin taajuusmuuttajiin. Parin tunnin rastikiertelyn loputtua nautimme maittavan lounaan, jonka jälkeen kiitettyämme isäntiämme suuntasimme takaisin bussiin uusina onnellisina Konecranes-huomioliivien omistajina.

Riihimäeltä lähdettyämme bussimme nokka kääntyi kolmostielle pohjoisen suuntaan, jolloin useille exculaisille valkeni ilmeisesti hyvinkin paljon ennalta pelätty fakta: olimme matkalla Tampereelle. Nokian toimistolla saimme kuulla mm. matkapuhelimen kehittämisen eri vaiheista sekä vielä myynnin alkamista odottavan juuri esitellyn 808 PureView -puhelimen tarinan.

Vaasan-valloitus

Vastoin exculaisten ihan terveitä ja ymmärrettäviä pelkoja emme jääneet ensimmäiseksi yöksi Herwoodiin, vaan suuntasimme tämänkertaisen KP:n pohjoisimpaan kaupunkiin, Vaasaan. Kiitos EU:n suuressa viisaudessaan säätämien ajoaikasäädösten, pitkähkö ajomatkamme suoritettiin ilman pidempiä pysähdyksiä ja minimipasikuikkamäärällä. Varmasti turha mainita, että järjestäjät saivat tästä hyvästä hieman ns. rapaa niskaan... Pääsimme kuitenkin hengissä perille majoituspaikkaamme, jonka jaoimme tamperelaisten ympäristö- ja automaatioteekkareiden kanssa.

Varsinaista ohjatumpaa iltaohjelmaa koko porukalle ei ollut, vaan kukin sai tehdä, mitä halusi. Allekirjoittaneen ilta alkoi hieman epäonnisella pizzeriakäynnillä, kun ensin kapteenimme navigoi tuntemattomassa ympäristössä "hieman" väärään suuntaan, ja perillä sitten puoliksi täysi oreganopurkki päätti oksentaa ko-

ko sisälmyksensä pizzalleni. Onnekseni vain noin kolme neljännestä herkustani kontaminoitui täydellisesti. Toivuin tästä kuitenkin yllättävän nopeasti, ja pian löysinkin itseni tilataksista matkalla kohti kaupungin keskustan viettelyksiä. Paikallisesta ravintolasta jäi kuitenkin hieman nihkeä maku, kun henkilökunta jatkuvasti sabotoi yrityksiämme rakentaa Gizan pyramidit varjoonsa jättäviä shottilasipyramideja.

Taajuusmuuttaja, seksiä ja rahaa!

Torstaiaamun iloinen ja pirteä joukkiomme aloitti siivoamalla majapaikastamme myös tamperelaisten jälkeensä jättämät sotkut. Kello yhdeksältä olikin sitten päivän ensimmäisen excun aika, ja tällä kertaa meitä viihdytti Fujitsu kiintoisilla kalvosulkeisilla. Niille meistä, jotka pilkkimisen ja muun toiminnan ohella keskittyivät esitysten seuraamiseen, kävi varmasti selväksi, että Fujitsu on paljon muutakin kuin vain kopio- ja tietokoneita.

Fujitsun jälkeen yllätimme excu-karjan suuntaamalla kaikkien toivoman ABB:n sijaan tämän "Ison Punaisen" arkkiviholliseen luokse: seuraava kohde oli minuutin bussimatkan päässä sijainnut Vacon. Viimeistään tässä vaiheessa reissua kaikille selvisi viimeisetkin faktat taajuusmuuttajista. Nopeahkon yritysesittelyn jälkeen pääsimme paikan ruokalaan nauttimaan kuulemma mainion lounaan, jota itsekin koetin urheasti saada lapioitua alas. Ruokailtuamme jakauduimme kolmeen ryhmään ja pääsimme tutustumaan itse tehtaaseen.

maa vielä entisestään nostattivat tyhjien virvokepakkausten alati lisääntyvä määrä sekä isojen poikien jutut Reiskan lihakäärmeestä.

Monipuolisen Vaconinvierailun jälkeen siirryimme takaisin bussiin ja lähdimme kohti torstain viimeistä päämäärää, Hervantaa. Pitkän matkan piristykseksi bussi koki kesken kaiken metamorfoosin ja muuttui bilebussiksi diskopalloineen ja värivaloineen, minkä lisäksi tunnelPerillä majoituspaikassamme vaihdoimme nopeasti päälle kukin oman viidakkopukumme ja pääsimme sitsaamaan sähkökiltalaisten kollegoidemme kanssa. Kohtalaisen riehakkaista sitseistä jäivät itselle parhaiten mieleen sitsikulttuuriemme muutamat eroavaisuudet sekä tuolini alta löytynyt valmiiksi kirjoitettu juhlapuhe, jossa tuli lupailtua yhtä sun toista. Sitsien päätyttyä lähdimme jatkoilemaan teekkarisaunalle, jossa piti olla paikallisten arkkitehtityttöjen ujosauna. Saunalle saavuttuamme koimme kuitenkin pienoisen yllätyksen, kun saunomassa olikin

arkkarityttöjen sijaan kymmenittäin oululaisia koneteekkareita! Onnistuimme kuitenkin viettämään railakkaan illan siitäkin huolimatta, että punahaalariset serkkumme useita kertoja muistuttivat pilaavansa aina kaiken. Lieneekö kyse Oulun kaupungin brändäämisestä, mene ja tiedä.

Kaiken loppu

Perjantaiaamun valjettua hyvävointista joukkoamme hemmoteltiin vielä yhdellä yritysvierailulla. Schneider Electricin rastikoulutuksen päätteeksi olimme sen verran viisaampia, että tiedämme konsernin tekevän lähes kaikkea, paitsi generaattoreita. Vierailun jälkeen rikkinäinen porukkamme sai maissista(!) valmistetut kuulakärkikynät taskuissaan viimein levähtää, kun pääsimme pulikoimaan Nokian Edeniin. Kylpijöiden harmiksi emme kuitenkaan saaneet käyttää "epähygienisiä" lakkejamme, ja yhden porealtaan vesi oli liian kuumaa.

Viimein koitti sitten aika aloittaa paluumatka takaisin Otaniemeen. Kotimatkan aikana meitä hemmoteltiin useilla erittäin tasokkailla vitseillä ja tarinoilla, ja kiertelipä bussissa myös huhu edellisiltana eräällä arkkarimiehellä nähdystä huomattavan suurikokoisesta vehkeestä. Palkittuamme vielä viimeisellä pysähdyksellä kuskimme Tomin kahden tähden Jaloviinapullolla ja viidettä kertaa mukana olleen Ilkka Rekolan skumppapullolla sekä ripustettuamme Tuomas Kiurun kaulaan ihka-aidon taajuusmuuttajan, oli takki jo aika tyhjä. Tämän vuoden KP oli taputeltu, ja hyvä näin.

EesteCube 2012

EESTEC Workshop Hampurissa, Saksassa 27.2.2012 – 5.3.2012

Teksti ja kuvat: Liangyu Chen

LC Hampuri oli ollut muutaman vuoden hiljaiselossa, mutta nyt he ovat saaneet porukan taas kasaan ja saivat järjestettyä workshopin keväällä 2012. Viikko oli jälleen kerran aivan mahtava, eikä kokemattomuus näkynyt järjestäjien toimissa juurikaan. Päätin lähteä lunta pakoon ja tutustumaan saksalaiseen kulttuuriin.

Mikrokontrollerit, ledit ja ohjelmointi. Kolme asiaa, joihin voisin käyttää kuhunkin kahdeksan tuntia päivässä. En varmasti olisi edes ainoa. Onneksi joku neropatti on keksinyt yhdistää nuo asiat ledikuutioksi. Näin monelta diplomi-insinöörin alulta säästyy jopa kaksi kolmasosaa päivästä johonkin muuhun. Nämä maagiset kuutiot olivat teemana yhdessä kestävän kehityksen kanssa tämän viikon aikana.

Akateeminen vart... wait for it... tiii

Matka Hampuriin sujui suhteellisen hyvin. Valmistautumiseen olisi tietenkin voinut panostaa jälleen kerran enemmän. Odotukseni olivat kuitenkin korkealla, sillä edellinen EESTEC-reissuni oli hyvin antoisa. Majoituksemme oli järjestetty kiitettävän hyvin. Noin kolmiviikkoinen hostellimme oli kirjaimellisesti kivenheiton päässä päärautatieasemasta. Saapumistamme juhlittiin eräässä opiskelijabaarissa, jossa ainakin hinnat olivat kohtuulliset. Illan aikana tutustuimme muihin osallistujiin sekä järjestäjiin. Akateeminen osuus alkoi luennolla mikrokontrollereista. Luento oli interaktiivinen, sillä saimme vastailla kyselyihin samanlaisilla vastauslaittella, joita käytetään TV-ohjelmissa äänestämiseen. Mitään lisää vastausnappien painelu ei kuitenkaan tuonut opittavaan asiaan, vaan professori halusi lähinnä esitellä keksintöään.

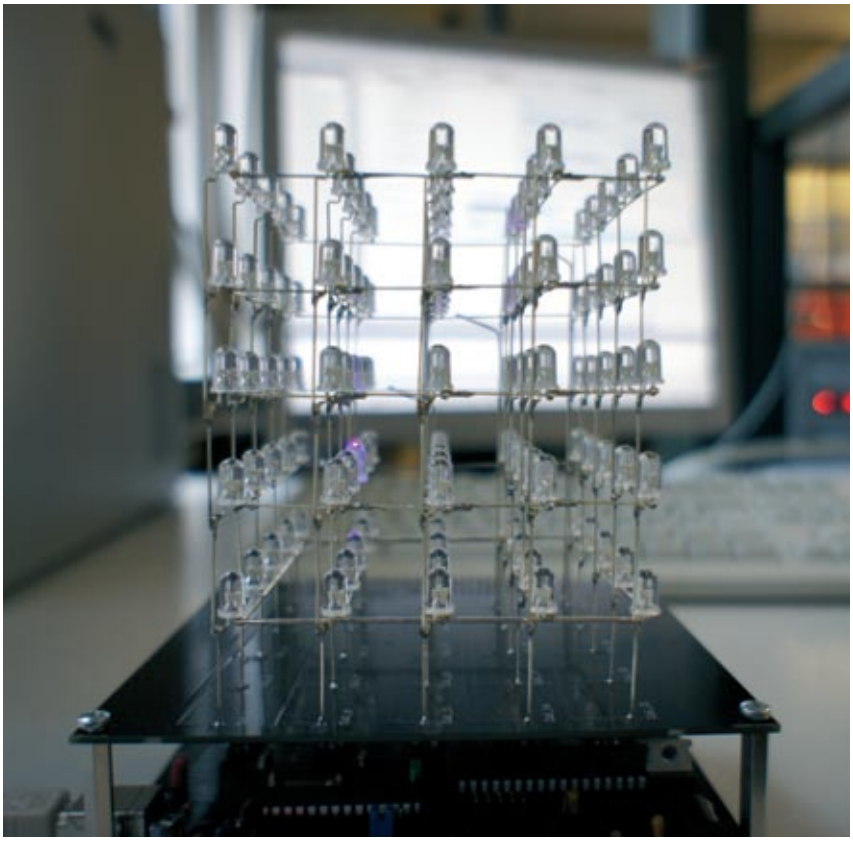

Seuraavana päivänä pääsimme vihdoin käsiksi 5x5x5-ledikuutioihin. Päivän aloitusajankohta oli melko liikkuva, joten saavuimme yliopistolle lähes tunnin myöhässä. Tehtävänämme oli ohjelmoida kuutioihin jokin hieno animaatio. Itse loin avaruustörmäyssimulaattorin, jossa kahdessa satunnaisesta suunnasta lentävässä esineessä (esitetty palavana ledinä) syntyi räjähdys niiden törmätessä toisiinsa. Äänitehosteita ei valitettavasti tällä kertaa saatu mukaan! Muita luomuksia olivat mm. tekstinäyttö, ADHD-kuutio ja 3D-matopeli. Moni ohjelmointituokio jäi välistä, sillä alkuperäinen aikataulu ei pitänyt. Se annettakoon anteeksi ensimmäistä workshoppia järjestäneille LC Hampurin väelle, mutta osasyyllisiä olivat myös eräät, joiden "vielä viisi minuuttia" -pyynnöt valmistautumisen aikana alkoivat menettää loppuviikosta merkitystään.

Hauskan ohella vähän virallisempaakin

Viikko-ohjelmaan kuului pieni yrityspaneeli, johon osallistuivat Siemens, Still ja B.A.U.M. Jälkimmäisin organisaatio tarjoaa yrityksille konsultointia kestävän kehityksen suhteen. Keskustelimme siitä, miten he ottavat kestävän kehityksen huomioon tuotteissaan ja toimissaan. Siemensin osalta saimme myös kuulla heidän tuotteistaan tarkemmin, miten nämä asiat on huomioitu tuoteryhmittäin. Automaatiomiehenä oli hienoa huomata, että monessa energiatehokkuuden parantamiseen koittavissa keinoissa on paljon automaatiota mukana! Meille kerrottiin myös saksalaisesta tutkintorakenteesta, joka erosi merkittävästi meidän vastaavasta. Miltä kuulostaisi, jos koko lukukauden voisi reputtaa, ja toisesta epäonnistumisesta lentäisi koulusta pihalle? Se saisi ainakin minut lukemaan ja valmistumaan ajoissa.

"Living place" oli konsepti automatisoidusta tulevaisuuden kodista. Olohuoneeseen oli asennettu tiskin kokoinen kosketusnäyttö, josta pystyi ohjaamaan valoja, säätämään verhoja tai jopa laittamaan musiikkia soimaan. Saksalaisilla opiskelijoilla oli visio, että kaiken talohallinnan pystyi keskittämään yhteen laitteeseen. Huoneeseen oli asennettu kameroita, joita voitiin käyttää esim. kadonneiden tavaroiden etsimiseen. Idea oli varsin mielenkiintoinen, sillä kaikki oli tehty hyvin helpoksi ja tämäntyyppiset järjestelmät tulevat yleistymään kodeissa. En tosin haluaisi asua talossa, jossa olisi joka kulmassa kamera vahtimassa. Parannettavaa jäi myös valaistusteemojen suhteen, sillä "romanttinen illallinen"-valaistus toi mieleen punaisten lyhtyjen alueen.

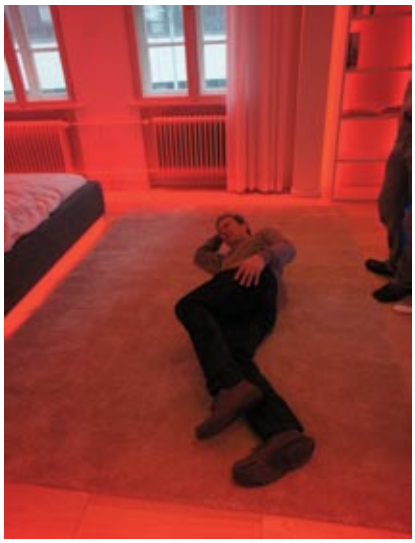

Demonstraatio, miten matto havaitsee kaatuneen ihmisen ja hälyttää punaisella valaistuksella

> *vielä viisi minuuttia* – liian usein kuultua

Loppurentoutuminen

Viides päivä oli siinä mielessä ikimuistoinen päivä, että silloin näimme auringon lähes viikon tauon jälkeen. Aikaisemmin sää Hampurissa oli ollut tyypillistä "Hampurin suttusäätä". Sää saattoi olla niin sumuista, ettei kirkkojen huippuja nähnyt maasta käsin. Kyseisenä päivänä tutustuimme Hampuriin kaupunkisuunnistuksen merkeissä, sekä illemmalla lautalla Elbe-jokea pitkin. Hampurin satama teki minuun vaikutuksen jättimäisine tankkereineen sekä erilaisine pienempine veneineen. Kaikenkaikkiaan Hampurilainen arkkitehtuuri oli hyvin erikoinen, esimerkkinä keskeltä kahtia oleva tai vinosuunnnikkaan muotoinen talo, jotka piristivät normaalia käsitystä kaupunkinäkymästä.

Viikon rankan myöhästelemisen ja uusien asioiden kokeilemisen jälkeen oli vähitellen aika palata arkeen. Viimeisenä iltana etsimme käsiimme karaokepaikan, jossa yhteislaulaminen sai ryhmähengen tiivistymään entisestään. Se on varmaa, että menetettyjen luentojen vastineeksi reissusta jäi käteen paljon pitkäikäisiä kavereita ja suhteita ympäri Eurooppaa. Nille, jotka vielä epäröivät lähteä EESTECin tapahtumiin mukaan: epäilykset kannattaa lopettaa heti. Etsikää kalenterista sopiva viikko ja suunnatkaa EESTECin sivuille. Sieltä löytyy varmasti jokin sopiva tapahtuma, johon hakea! EESTECin reissuilla tulee koettua toinen maa aivan eri tavalla kuin yksin lähtiessä.

Sössö testaa: Naisteekkaripäivät

Teksti: Hilla Pohjalainen

Hyvissä ajoin ennen kansainvälistä naistenpäivää kiiri Otaniemen sähköpostilistoille tieto Tampereella järjestettävistä naisteekkaripäivistä, joiden ohjelmassa luvattiin olevan mm. seminaari(!?), vain naisille tarkoitetut sitsit sekä tietysti tutustumista muiden teekkaripaikkakuntien naisteekkareihin ja Tampereen naisteekkariskeneen. Näin herkullinen konsepti yksinkertaisesti täytyi käydä testaamassa!

Aallon naisopiskelijoista koottu testiryhmämme lähti matkaan jo itse seminaaripäivää edeltävänä päivänä, sillä Tampereen suunnalta oli luvattu leppoisaa iltaohjelmaa. Viinin, juuston ja saunomisen lomassa päästiinkin tutustumaan niin viikonlopun emäntäyhdistys Pileen aktiiveihin kuin muihinkin paikalle saapuneisiin naisteekkareihin. Myös lappeen Ranta ja Turku olivat saaneet testiryhmänsä paikalle, mutta ylivoimaisesti suurin osa viikonlopun uusista tuttavuuksista esitteli kuitenkin itsensä enemmän tai vähemmän alkuasukkaiksi.

Kuva: Anna Ylinen

Seminaarista irtosi mukaan myös tyylikäs haalarimerkki. Kuva: Lauri Niittymäki

Aivan kuin syöttämisessä ja saunottamisessa ei olisi ollut tarpeeksi, emäntämme veivät meidät vielä kampuskierrokselle ja esittelivät tamperelaisten teekkariyhdistysten kerhotiloja. Otaniemen yhdistyskuvioihin ja yliopiston tilapolitiikkaan tottunutta TTY:n tiloissa toimivien kerhojen ja yhdistysten moninaisuus jaksaa hämmästyttää kerta toisensa jälkeen (kiltahuoneita sulassa sovussa erilaisten opiskeluun vain korkeintaan imaginaarisesti liittyvien yhdistysten kanssa), mutta jututtamaani paikallista lainatakseni, ”eihän meillä ole muita vaihtoehtoja”. Kokonaistestitulokseen kampusosuus toi ehdottomasti muutaman lisäpisteen, sekä erityismaininnan opiskelijoiden laajoista 24/7 kulkuoikeuksista yliopiston tiloihin.

Tarjolla myös kahvia ja pullaa!

Seuraavana päivänä olikin sitten vuorossa testiryhmämme ristiriitaisin (mahdollisesti myös päänsärkyisin) tuntein odottama seminaariosuus. Nainen valloittaa työelämän -teemaisen seminaarin puhujiksi oli valikoitunut kolme erilaista "been there, done that" -henkistä naista, ja annettua teemaa käsiteltiin melko laveasti, alkaen ensimmäisten kesätyöpaikkojen tytöttelymuistoista ja päättyen jonnekin jatkuvan itsensä kehittämisen ja johtoryhmäkokemusten välimaastoon. Tietyt yksityiskohdat toistuivat kaikkien kolmen naisen slaideissa, sillä etenkin kahden käytännössä samaan aikaan valmistuneen diplomi-insinöörin (työ)elämäntarinat muistuttivat hyvin paljon toisiaan, eikä kolmantena lavalle nousseen eko-

nominkaan CV loppujen lopuksi hirveästi erottunut joukosta.

Jo pelkkä sana "Naisteekkaripäivät" oli herättänyt yhden jos toisenkin lähipiirissä spekulointia siitä, olisiko viikonlopun ohjelmassa jonkinlaista kollektiivista miestenvihaamista, ryppyotsaista sormella osoittelua ja rintaliivien polttamista, mutta ei onneksi sinne päinkään: ilmapiiri oli (juontajan suurella myötävaikutuksella) lämmin ja notkea, ja kuulijoiden mahdolliset hetkelliset herpaantumiset johtuivat ennemmin samojen aiheiden toistosta (verkostoituminen opiskeluaikana, verkostoituminen työelämässä...) kuin ylitsevuotavasta kiihkofeministipropagandasta (loisti poissaololla, mitä ihmettä!).

Ennakkoluuloista huolimatta seminaari oli siis oikein mukavaa ja rentoa kuunneltavaa, etenkin teekkaritaustaisen Tampereen kaupungin yhteysjohtaja Kirsi Kosken kokemukset mies(=äijä) valtaiselta alalta herättivät ainakin allekirjoittaneelta useammankin hilpeän epäuskoisen naurunpyrskähdyksen. 80-luvun lopulla syntyneen, loppujen lopuksi varsin edistyksellisessä opiskelijayhteisössä elävän teekkaritytön korviin näiden jo yli 20 vuotta työelämää nähneiden naispolyteekkareiden vuosien varrella keräämät negatiiviset kokemukset kuulostivat aivan käsittämättömiltä. Pysäyttävintä oli kuitenkin se, että ajattelemattomimmat "eihän naisen kuulu tehdä tollasta duunia" -sammakot tuntuivat tulleen nimenomaan toisten naisten, ei niinkään mieskollegojen suusta. Eipä siis ihme, että kotijoukkojen tukea muistettiin kiittää useammassa kohtaa (slaidilainaus: "Naimisissa saman DI:n kanssa jo yli 10 vuotta").

Korkkarijuoksukisassa ei parane läikyttää. Kuva: Lauri Niittymäki

> *Elämää ei voi pidentää, mutta sitä voi leventää. –Kirsi Koski*

Kuva: Lauri Niittymäki

Nainen valloittaa yöelämän

Seminaarin jälkeen olikin aika suunnata pikaisille välipalaostoksille ja majapaikkaan valmistautumaan illan sitsejä varten. Sitsipöydät oli katettu yliopiston ruokalaan, ja työvoimaksi nakitettu asianmukaisesti paikallisia miessukupuolen edustajia.

Muiden teekkaripaikkakuntien sitsikulttuureissa on aina omia hauskoja erityispiirteitään, joihin Otaniemen kasvatit joko sopeutuvat tai sitten eivät. Tällä kertaa mieleenpainuvinta lieni sitsien ohjelmanumerona järjestetty korkkarijuoksukilpailu, josta ei vauhtia ja vaarallisia tilanteita puuttunut (allekirjoittanut pelkäsi etenkin hurjapäisimpien pinkojien nilkkojen puolesta).

Jatkoille meidät kyyditettiin Tampereen keskustaan oikeiden ihmisten joukkoon. Alkuperäisväestöä pääsi kuitenkin illan aikana hetkellisesti karkuun ahtautumalla vain meille varattuun karaokehuoneeseen, jossa itse kukin saattoi päästä kompensoimaan sitsien vähälauluisuutta parhaiksi katsomillaan viisuilla. Seuraavana aamuna yön kuningattaret saateltiinkin sitten lempeästi silliksen kautta kotimatkalle, lupaus tulevista seminaareista takaraivossa kutkutellen.

Kiitämme:
- erinomaiset seminaaripuhujat
- ensiluokkainen huolenpito
- sitsien naistarjonta

Moitimme:
- sitsien vähälauluisuus
- jatkojen miestarjonta

Tuomaksen tanssikoulu

Teksti: Tuomas Kiuru
Kuvat: Jutta Kalli
Koreografia: Jussi Ekström

Oletko joskus ollut tilanteessa, jossa mielenkiintoinen keskustelu kivojen ihmisten kanssa katkeaa ärsyttävästi, kun jokin kaikkien rakastama hittibiisi lähtee soimaan, ja puolet porukasta ryntää hyppimään tanssilattialle? Eikä sinua voisi vähempää kiinnostaa, koska et muka osaa tanssia. Kuulostiko vieläkin tutulta? Ei se mitään! Näillä opeillä nimittäin sinäkin voit päästä esittelemään upeita tanssitaitojasi ja huumaamaan koko bilekansan.

Vaihe 1: Ota rento asento tanssilattialla ja valmistaudu suoritukseen.

Vaihe 3: Siirrä vasemmat raajasi takaisin alkuasentoon, ainakin suunnilleen. Kun liike on melkein päätöksessään, ala liikuttaa oikeaa jalkaasi ja kättäsi oikealle, samaan tyyliin kuin vaiheessa kaksi.

Vaihe 4: Vie vaiheessa kolme alkanut oikeiden raajojen liikehdintä päätökseen.

Vaihe 2: Siirrä vasenta jalkaasi vasemmalle siten, että ainoastaan kantapää koskettaa enää lattiaa. Samanaikaisesti vasemman kätesi tulisi levittäytyä niin ikään vasemmalle, jotta etusormesi voisi osoittaa valitsemaasi suuntaan. Liikeratojen laajuus on makuasia, joten käytössä olevan tanssitilan rajoitteet kannattaa huomioida.

Vaihe 5: Palaa takaisin vaiheessa yksi kuvailtuun alkuasentoon ja valmistaudu jatkamaan tanssia vaiheen kaksi mukaan.

Huuhtele ja toista!

Aikataulu
Tidtabell

21.4. – 1.5.2012

Smökki – Amfiteatteri – Ullanlinnanmäki
Sstugan – Amfiteatern – Ulla Borgbacken

Unohtumattomalla matkalla

SMÖKKI/SSTUGAN – AMFITEATTERI/AMFITEATERN – ULLANLINN

‰		L 21.4.	S 22.4.	M 23.4.	T 24.4
0.00	Wappuaamupala [Skuppila]				
0.93	Brunssi [Ullanlinnanmäki]				
0.05	Lakkienjako [Amfiteatteri]				
0.21	Kaljaviesti [Vuorilafka]				
0.65	AK-fuksien järjestämä brunssi [(1)]				
1.31	Sitsikilpailu [Alvarin aukio]				
0.89	Wappuriehan julistus [Smökki]				
0.34	Jäynien esittely [M-sali]				15.0
0.46	Akateeminen Wartti [Senaatintori]				
1.42	Kymppisuora [Helsinki]				
0.62	MP3 experiment ja piknikjatkot ["Helsinki]				
1.01	Mantan lakitus [Esplanadin puisto]				
0.49	Aalto-yhteiskonsertti [Tapiola]	18.00?			
1.02	Julkun juhlallinen julkaisu [A-sali]				18.0
0.27	Fuksispeksit [Dipoli]				
0.75	Fuksien Wappusitsit [Smökki]	19.00			
1.$0	Eläinbileet [Gorsu]				
1.53	Julkun ja TJ:n yhteisbileet [Alvarin aukio]				20.0
1.02	Legendaarisen kovat jatkot ["Helsinki]				
0.96	Tivolin Wappu [Tivoli]				
0.00	Yöjäynän alkupamaus [Alvarin aukio]				
1.½	Pre-Wappu [Tanssiravintola Aladdin]				22.0
2.22	Hullu-Jussi [Otaniemi]				
0.63	<piip> [Smökki + !]	23.55			
0.01	Etno [Otaniemen Ostari]				?

Poikkeus- ja omakivaliikenne sekä tapahtumapalvelut: www.wappu.fi ja Killan Merkkipalvelu (klo 12.00-13.15) p. 22 211 (2012€ / v
Onormala och My-Nice-trafiken och tjänster Händelser: www.wappu.fi och service märke Guild (från 12,00 till 13,15), tfn 22 211 (20

ANMÄKI/ULLA BORGBACKEN

4.	K 25.4.	To 26.4.	P 27.4.	L 28.4.	S 29.4.	M 30.4.	T 1.5.
						6.00	
							6.00
						7.45	
						9.00?	
						11.00?	
				14.00			
						14.00	
00							
		15.00					
		16.00					
	17.00?						
						17.00	
00							
					18.00		
			19.00?				
00							
		21.00					
						21.00?	
					21.30		
00							
					22.00		
	?	?	?	?	?	?	?

astattu puhelu+pvm).
012 € / besvarat samtal + lna).

Merkkien selitykset/Trasa för att symbolerna

L = lauantai/lördag
M = maanantai/måndag
K = keskiviikko/onsdag
P = perjantai/fre(e)dag
Hanki/Köp
Parempaa/Bättre
Luettavaa/At kunna läsa

AC = Vaihtovirta/Växelström
DC = Tasavirta/Likström
P = UI/Makten
U = RI/Spänningen
S = Salla/Bar himmel
s! = Samu/Samu
WR = Wapunrautatiet Oy

| = Aika kulkee pysähtymättä ohitse/Och tiden går utan avbrott via

? = Arvattu saapumisaika/Gissade ankomst
" = Aseman fyysinen sijainti epävarma/Status av den fysiska placeringen osäkert
! = Määränpää tuntematon/Resmål okänd
(1) = Arkkarilafkan sisäpiha/Arkitekt lafkan innergård

KILLAN MERKKIPALVELU (klo 12.00-13.15)

Killan toimisto	p. 22 211*
Julkun myyntipalvelu ja helpdesk	p. 0500 585 558

* Vastaustodennäköisyys: 5% + pvm

Aikataulut ja tapahtumapalvelut myös internetistä. www.wappu.fi

Oikeus Muutoksiin pidätettiin/Kan Ändras arresterade

Otaniemen junan odottajat ry onnittelee 150 vuotiasta VR-Yhtymää. Lisäksi haluaisimme toivottaa kaikille lukijoille mukavaa ja railakasta Wappua. Toivottavasti ehditte ajoissa perille ja ette jumiudu asemien välille yhtä helposti, kuin kiskoilla liikkuvat suurinopeuksiset kallistuvakoriset junat (Pendolinot). Välillä kallistuminen täysin vaaka-asentoon on kuitenkin suositeltavaa.

Qu'est-ce que c'est fuck?

Tout autour de nous, il se passe des choses que l'on ne comprends pas. Normalement, on ne les remarque même pas, on s'en fout. Mais trop c'est trop! Voici quelques pensées qui nous ont fait dire: qu'est-ce que c'est fuck?

Minun sukupolveni lapset olivat ensimmäisiä, jotka joutuivat koulussa tekemään itsearviointia koulutyöstään. Herraties mihin tämä tie nykypäivään mennessä on vienyt; miten alta kymmenvuotias taapero voi ymmärtää omasta oppimisestaan yhtään mitään, jos vaativimmat toimitukset koulussa ovat jakolasku ja pissan pidättäminen koko tunnin ajan?

Samaa argumentointia voi myös soveltaa jatkuvaan palautteen keräämiseen. Esimerkiksi ketjuravintelit, kuten Rosso ja Chico's, lupaavat lukea kaiken saamansa hymynaamapalautteen, ja meillä yliopistossa luvataan palautteen pohjalta kehittää kurssien opetusta. Harvempi kuitenkin oikeastaan ymmärtää, miksi annos tulee 45 minuutin kuluessa tilauksesta, puhumattakaan siitä, miksi helvetissä ne C:n kolmannen asteen pointterit ovat niin tärkeitä, ja antavat palautetta sitten siitä. Lisäksi, koska ilman uskottavaa palautemäärää ei voi olla huippuyliopisto, on myös omassa Alma Materissamme turvauduttu viimeiseen jäljellä olevaan epätoivoiseen keinoon: annetaan palautteen antajille ylimääräisiä tenttipisteitä.

Kun ihmisiä (juuri niitä samoja ihmisiä, joille etukäteen pissalla käyminen on arkijärjen ulottumattomissa) näin kannustetaan järjettömän paljon kertomaan mielipiteensä, eivät he näin ollen välttämättä sisäistä sitä, että kaikkea palautetta ei tarvitse antaa, ja että kaikki palaute ei ole toivottavaa.

Mutta yksi palautteen laji on kaikista pahin, suuri Saatana itse: anonyymi palaute.

Anonyymi palaute on sellaista, johon ei tarvitse liittää omaa nimeään, joka johtaa siihen, ettei palautteeseen koskaan voi saada henkilökohtaista vastausta. Anonyymiä palautetta antavat ihmiset, jotka eivät tajua, että maailma ei ole harmonisesti tiettyjä sääntöjä ja lainalaisuuksia noudattava kokonaisuus, ovat niitä, jotka tästä aiheutunutta pahaa mieltä purkavat ensimmäiseen, joka ottaa vastaan palautetta. Ja mieluiten anonyymisti, koska anonyymit mielensäpahoittajat eivät itse halua saada turpaansa paskan palautteen takia.

Asiallisen ja rakentavan palautteen luulisi voivan jättää omalla nimellään. Anonyymi palaute sen sijaan altistaa kerääjänsä pahimmillaan tarkoitukselliselle vittuilulle, jota se koulun opettaja kutsui kiusaamiseksi.

Kahvinkeittämisen ammattilaiset

Suomi tunnetaan maailmalla korkean tason kouluttamisen valtiona; tulokset ovat hyviä, koulutus lähes ilmaista, ja kaikenlaisia töitä on tarjolla korkeasti koulutetuille ihmisille. Mutta mitä kaikkea käsite korkeakoulutus nykyään käsittääkään? Toki monet työtehtävät tarjoavat haasteita, jotka vaativat monen vuoden koulutuksen ja oppimisen. Mennäänkö kuitenkin liiallisuuksiin, kun aletaan vartavasten kouluttaa ihmisiä tekemään asioita, joita oppii väkisinkin jokapäiväisessä elämässä? Joko olen kasvanut ihmeellisen osaamisen ympäristössä, tai nykyään kahvinkeittäminenkin vaatii korkeampaa tutkintoa. Onhan korkeakoulutus hieno asia, ja näyttävä CV:ssä, mutta ihan oikeasti: kahvia voi valmistaa hymyillen pukumiehille ihan ilman erityistä koulutustakin, ainakin jos työpaikkailmoitusten vaatimuksiin on uskomista.

Henkilökohtainen tila

Jokaisella on hieman erilainen käsitys siitä, miten sopii käyttäytyä eri tilanteissa. Yleensä noudatetaan enemmän tai vähemmän sosiaalisesti hyväksyttäviä käyttäytymisnormeja, mutta jostain syystä yökerhoissa on aivan eri säännöt. Ilmeisesti pelkkä musiikin soiminen ja valojen vilkkuminen oikeuttaa ihmisen rikkomaan kaikki yksityisyyden lait. Onhan se ymmärrettävää, että täydessä salissa voi olla vaikeaa pysyä 10:tä senttiä kauempana tuntemattomasta ihmisestä, mutta kun tilaa on riittävästi, niin eikö voisi edes esittää ettei ole tahallaan liimautunut toiseen kiinni? Ja vaikka kyseessä olisikin molemminpuoleinen tarrautumishimo, niin voisihan ne kädet pitää vaikka ihan omissa housuissaan, ettei ympäröiville ihmisille tule tarvetta juosta vessaan sormet kurkussa.

Huono päntsäys

Sosiaalisen median käyttäjille tämä on tuttu ilmiö: joku on unohtanut Facebook-sivunsa auki, ja syntyy tilaisuus kirjoittaa jotain todella omaperäistä ja hauskaa, jota kaikki hänen kaverinsa tulevat näkemään. Yleisimmät päntsäykset, kuten "Olen alasti!" tai "Tulin vihdoin kaapista ulos!" hymyilyttävät hieman, mutta eivät synnytä sen suurempia tunteita. Joskus joku saattaa onnistua keksimään jotain osuvan hauskaa, ja silloin voi jopa naurahtaa ääneen. Vahvimman reaktion synnyttävät kuitenkin huonot yritykset keksiä jotain hauskaa. Kaikki eivät toki osaa keksiä hauskoja juttuja, eikä heidän tarvitsekaan, kunhan ovat hiljaa eivätkä edes yritä. Mutta kun päivittäistä yllätyksetöntä stalkkausta häiritsee niin ilmiselvä ja huono päntsäys kuin "Tämä on Facebook-rape!" tai "trollolololol xDD", niin saa aikaiseksi lähinnä huonon mielen, pakonomaisen halun etsiä kirjoittaja käsiinsä, kysyä häneltä onko hän tosissaan, ja lyödä tätä.

Opintieliikennerikkomuksia

"Te siellä! Onko teillä aavistustakaan millaista vauhtia opiskelitte juuri? Tällaisella vauhdilla olette diplomi-insinööri ennen kuin täytätte 30. Saisinko opiskelijakortin ja opintorekisteriotteen."

"Kyllä, herra opintomestari."

"Hetkonen, opiskelijakortin mukaan olette neljännen vuoden opiskelija, mutta tämähän on fuksin opintorekisteriote. Onko tämä teillä lainassa?"

"Kyllä se on minun, herra opintomestari, katsokaas, sen takia minulla olikin juuri niin kiire."

"Mutta neljäkymmentä opintopistettä keväässä, ei tällainen peli vetele."

"Mutta Kela..."

"Niinhän ne aina sanovat. Tehdään kuulkaas niin, että kirjoitan teille kaksi viikkoa Wappua ja takavarikoin laskimenne."

"Kyllä, herra opintomestari..."

"Ensi kerralla muistetaan sitten se sopiva tilannenopeus ja tasainen jarrutus!"

"Te siellä! Nyt näyttäisi pysyvän integraalit sen verran hyvin marginaaleissa, että otetaanpas pieni puhalluskoe. Selvinpäinkös sitä ollaan?"

"Kyllä minä tuossa aamulla join kotikaljaa Skuppilassa, herra opintomestari!"

"Juu'u, nolla promillea tässä nyt kuitenkin näyttäisi olevan taulussa. Ettekö tiedä, että opiskelujuopumattomuus voi johtaa tuilla pysymiseen, diplomityöhön tai jopa valmistumiseen?"

"Ajattelin, että ei se nyt tämän kerran haittaa, normaalisti tinttaan niin ahkerasti kuitenkin..."

"Meillä ei opintotoimikunnassa katsota hyvällä tällaisia rikkeitä. Onko kaveri tässä vieressä ottanut mitään?"

"Juu, on tässä ollut Kotimaan Pitkästä asti putki päällä."

"Otat nämä laskaripaperit tästä nyt haltuusi, ja kaverisi lähtee meidän matkaamme juomaan kuohuviiniä Smökin terassille. Wapun jälkeen voidaan sitten yrittää uudestaan joskos se opiskelu sujuisi paremmissa lukemissa."

Road trip patonkimaassa

Teksti: Nora Nupponen

Kun Suomessa nautittiin tenttiviikosta ja lumesta, oli Ranskassa kevät jo pitkällä. Tästä innostuneena oli pieni road trip paikallaan. Tässä road tripin mieleenpainuvimpia kohteita.

Château de Chenonceau

Chenonceau on Loiren valokuvatuin linna. Linnassa ei vallitse kovinkaan museomainen tunnelma, vaan selkeästi on yritetty luoda kodikkaampi tunnelma lisäämällä tuoreita kukkia joka huoneeseen. Talvella lämmitys hoidetaan perinteisten takkojen avulla. Mielenkiintoisimpia huoneita on alakerran keittiö ja yläkerran musta makuuhuone. Keittiössä on kaikki mahdolliset keittiötarvikkeet, mitä voi tarvita. Välineitä löytyy esimerkiksi eläinten teurastamiseen ja vohvelien tekoon. Keittiön sisustukseen on lisätty myös esimerkiksi sydänmakaroneja. Yläkerrassa yksi makuuhuone on sisustettu täysin tummilla väreillä, ja outoa tunnelmaa korostavat ikkunat, jotka pidetään ainoastaan siinä huoneessa kiinni. Linnan ohessa on myös puutarha, labyrintti ja vahakabinetti.

Château de Fougères-sur-Bièvre

Linna itsessään ei ole mitenkään erityisen mieleenpainuva. Söpö pikku linnake, mutta sitä vastapäätä on puolestaan erittäin mieleenpainuva ravintola, jota voin suositella alueella pyöriville. Ravintolahotellia pyörittää erittäin sympaattinen vanha nainen, jonka harrastuksilla koko paikka on sisustettu. Ravintolan toinen sali on koristeltu erilaisin ristipistotöin ja seuraava huone on sisustettu palapelein. Ruokailuvälineet ja pöytäliinat eivät edusta modernia tyyliä, mutta tekevät ruokailusta erittäin mieleenpainuvaa.

Château de Chambord

Linna on alueen linnoista suurin, ja jos haluaa vierailla vain yhdessä alueen linnoista, on kyseinen ehdottomasti paras. Linnan keskellä on erikoiset portaat, joissa voi kulkea ylöspäin ilman, että kohtaa alaspäin matkaavia ihmisiä. Linna on erittäin symmetrinen ja koristeellinen. Portaiden suunniteliljan huhutaan olevan Leonardo da Vinci, ja hän on voinut olla osana suunnittelemassa itse linnan arkkitehtuuriakin. Linna on toiminut metsästyslinnana ja sisustus koostuukin pitkälti eläinten kalloista. Suurin osa huoneista on tyhjiä, koska huonekalut tuhoutuivat vallankumouksen aikana.

Mont St-Michel

Tänne kannattaa saapua heti aukeamisen aikaan, jolloin paikasta saa nauttia rauhassa ilman valtavia turistimassoja. Jos kuitenkin tulee paikalle myöhemmin, kannattaa olla tarkkana vuoroveden kanssa, koska sen vaihtelu alueella on Euroopan suurinta. Saaren huipulla sijaitsee luostari, johon voivat tutustua oppaan johdolla ilmaiseksi kaikki alle 26-vuotiaat EU:n kansalaiset. Saarella on paljon portaita ja mukulakivisiä katuja, joten liikuntarajoitteiselle tai huonokuntoiselle paikka ei sovi.

Työn ilosta!

Teksti: Otsastani kasvava elin häiritsee jo ajonäkyvyyttä

Työpaikka, tuo viimeinen käymätön korpimaa. Nämä ovat (tosi)tarinoita eräästä toimistokohteesta, jossa toimittajamme on tehnyt taustoittavaa työtä eri elämänmuotoja kohdaten ja kulttuuria tutkien. Uusien maailmojen ja sivilisaatioiden sijaan löytyi... jotain aivan muuta. Löytöjen takia toimittaja ei suosittele kenellekään minkäänlaista työsuhdetta.

Unelmaduuni opiskelijalle. Siisti toimistotyö siedettävän matkan päässä. Työpaikan taustoista uskallan mainita sen verran, että kyseessä on ennen asiakkaittensa yhteydessä toiminut, ja nyttemmin yhden katon alle niputettu tilitoimiston tapainen, joka tuottaa taloushallinnon palveluita valtion instansseille. Voisi melkein jopa sanoa, että unelmapaikka siis teekkarille, joka kokee hahmottavansa hyvin numeroita ja joka tulee ihmisten kanssa toimeen, muttei halua tehdä asiakaspalvelua.

Työtoverit

Valtioon kytköksissä oleva tilitoimisto pitää jo väkisin sisällään sen, että tällä työpaikalla sukupuolisessa enemmistössä ovat naiset. Ennen kaikkea ne keski-ikäiset naiset, jotka ovat keskivertoteekkaria jo tuplasti vanhempia. Sukupuolien välisen kuilun lisäksi edessä häämöttää sukupolvien välinen kuilu.

Parhaiten kuilu realisoituu tietokoneen käytössä. Toki toimiston tädit osaavat käyttää erinomaisesti niitä samoja ohjelmia, joilla ovat tehneet töitä jo viimeiset kymmenen vuotta, mutta Excelin muuttuminen 2010-version myötä lähes kokonaan aiheuttaa lähes itkunsekaisia pelkotiloja. Myös työtä nopeuttavat näppäinoikotiet Ctrl+C ja Ctrl+V ovat monille vieläkin tuntemattomia. 90-luvulla PC:n kanssa kasvanut lyö herkästi päätä seinään, kun tädit tulevat kyselemään yksinkertaisia kysymyksiä tietokoneista.

Piditte tästä tai ette, mutta naisvaltaisessa toimistossa on aina oma henkensä. Johtuneeko se sitten kautta tilimaailman käytetystä kaksinkertaisesta kirjanpidosta, mutta kaksinaamaisuus on yleistä. Kasvotusten työtovereiden kanssa puhutaan kukkasia ja asiallista, mutta jonkun poistuttua alkaa välitön nälviminen ja naljailu tyyliin ”mitä se oikein tekee kaikki päivät”. Pidemmän päälle alkaa myös hahmottaa porukat, joissa ollaan kavereita keskenään, muttei toisten porukoiden ihmisten kanssa.

Kun henkilöt ovat olleet aiemmin suoraan valtiolla töissä, ja kun he ovat uudessakin paikassa saaneet jatkaa lähes samalla sopimuksella kuin aina ennenkin, siirtyy se kuuluisa virastomentaliteetti myös mukana. Toisille tämä tarkoittaa sitä, että työaika on aina 7,25 tuntia, piste. Aamuysiltä taloon ja varttia vaille viisi kotiin (tai jos ylitöitä jotenkin vahingossa on päässyt kertymään, mahdollisimman aikaisin). Riippumatta työtilanteesta. Ruuhkan keskellä tämä tarkoittaa sitä, että loput joutuvat venymään ja istumaan kymmentuntisia päiviä, vaikkei siinä ole mitään järkeä, koska jo kahdeksan tuntia toimistossa vie mehut. Toinen näkökulma virastomentaliteettiin on se, että suurin osa ei koe olevansa vastuussa yhtään mistään, eikä halua sitä vastuuta koskaan ottaa. (Loma-aikoina tämä tuottaa todella suuria vaikeuksia; kesäloman aikaan Suomi tosin on onneksi kiinni.) Vaikeat asiat vieritetään sitten – jälleen – sen venyvämmän työtoverin niskaan. Ja sitten ihmetellään, miten jotkut sairastelevat jatkuvasti.

Pari kuukautta tätä myrkyttää jo paatuneimmankin teekkarin mielen, ja sitä alkaa välttää mahdollisimman pitkälle asti kontaktia työtovereihin.

Kahvi ja taukohuone

Kahvia tämmöisessä toimistossa kuluu, etenkin kun osa porukasta on iltakaudetkin töissä. Talo onneksi maksaa kahvit ja maidot, ongelmaksi jää siis se keittopuoli. Porukasta onkin siis löytynyt jo yksi, joka uskollisesti vuosikaudet kaksi kertaa päivässä ennen kahvitaukoja keittää 2–3 pannullista kahvia, jotta kaikille riittää. Mutta kun tämä henkilö on lomalla, onkin suuri hämmästyksen aihe, kun ei sitä kahvia olekaan kahvitauolla! Kellekään muulle taukotilan ohi kulkeneelle harvemmin tulee mieleen, että keitänpäs minä tässä vaihteeksi ne kahvit, ettei sen toisen aina tarvitse. Tilannetta puidaan jopa toimiston johtoryhmän kokousmuistioissa, joissa ilmoitetaan, ettei kahvinkeittäminen ole kenenkään yksittäisen henkilön määrätty työtehtävä.

Myös tiskikoneen kanssa elämme mielenkiintoisia aikoja. Ilmeisesti syksyn aikana jollekin on ollut erityisen vaikeaa katsoa tiskikoneen sisältä, onko siellä puhtaita vai likaisia astioita. Olisiko mennyt näitä peräti sekaisin aiheuttaen myrskyn vesilasissa. Lopputuloksena koneen kanteen on nyt läntätty kahdelta sivulta auki oleva muovitasku (Miksei yhdeltä sivulta auki olevaa..? Noh, epäolennaista.), jonka sisällä on laput ”PUHTAITA ASTIOITA” ja ”LIKAISIA ASTIOITA”. Ettei vain jäisi kellekään epäselväksi! Tiskikoneen päältä voi myös napata taskuun laitettavaksi A4:n, jossa lukee ”PESU KÄYNNISSÄ”.

Jollei jo yleisen kaksinaamaisuuden kohdalla tullut oloa, että ”Aikuiset ihmiset! Nyt jumalauta opettelette olemaan!”, niin viimeistään tässä kohtaa se on täydellisen sallittua. Jos yhteistoiminta keittiössäkin on jo vaikeaa, miten se asiakkaan asioiden

hoitaminen voidaan saada näyttämään onnistuneelta kokonaisuudelta?

Asiakaspalvelu

En nyt aio mennä siihen, mitä mieltä olen asiakkaista, vaan siihen, miten meillä tarpeettomasti venytään asiakkaiden hyväksi. Eräs asiakas on nimittäin hoitanut pesänsä todella huonosti siitä lähtien, kun taloushenkilöstö siirrettiin heiltä meille. Tiliöinnit ovat mitä sattuu hyvin usein, vanhoja lomakkeita käytetään useampien vuosien takaa, tieto suurista kirjanpidon muutoksista tulee meille vasta viimeisenä, ja muutenkin yleinen järki talous- ja henkilöstöhallinnon asioissa on kadonnut jonnekin. Sen sijaan, että lähettäisimme puutteellisia lomakkeita takaisin, *me korjaamme asian*. Soitamme takaisin tai korjaamme itse tilit, kun tiedämme jo aika hyvin, miten kaiken pitäisi mennä. Ilman, että asiakas maksaa tästä ylimääräisestä työstä mitään. Tämä on johtanut pahimmillaan siihen, että asiakkaan tehtäviä töitä valuu meidän tehtäväksi, vaikka tällainen on palvelusopimuksessa pääsääntöisesti kielletty.

Laskutusperusteita on yritetty muokata siihen suuntaan, että jokainen tehty tietokantavienti maksaa jonkin verran. Tämän pitäisi rajoittaa meille tulevaa työtä, ja tehdä laskua sitä tahtia, kun työtä tulee. Viimeksi kun kuulin, asiakas ei hyväksynyt tällä perusteella tehtyä laskua, ja maksoi vähemmän. Ja meidän toimistossamme hommat jatkuvat entisellään: tehdään kaikki mahdollisimman hyvin, toisinaan edelleen jopa asiakkaan omia töitä.

Lopuksi

Töissä on kamalaa. Vaatii pokkaa myöntää asia itselleen. Jollain ilveellä järjestelmä kuitenkin pyörii, eivätkä asiat ole aina niin justiinsa. Mutta, siinä vaiheessa kun työn aiheuttama otsasta kasvava elin alkaa vakavasti häiritä niin normaalielämää kuin wapunviettoakin, suosittelen äänestämään jaloilla työpaikalla, sillä jossain se raja häämöttää: mitä tahansa ei tarvitse eikä kannata sietää. Hyvää wappua, ja työn iloa!

Mies ja riisi – ohjeita sushi-illan järjestämiseen

Teksti: Järjestötoiminta yllätti takaapäin

Vaihe 1. Mainostus.

Kun on toisten suunnilleen samanikäisten teekkarien kanssa tekemisissä, luulisi, että huumorintajuiseksi itsensä kokeva ihminen voisi kirjoittaa mainostekstiksi hassunhupsun kirjoituksen, jolle muutkin teekkarit hiljaa nauravat. EI. Älä missään nimessä tee näin. Koska teekkarien keskellä oleminen tarkoittaa myös sitä, että ympäriltä löytyy pelkkään logiikkaan kykeneviä yksilöitä, jotka ottavat selvistä vihjeistä huolimatta koko mainostekstin täysin vakavasti. Kirjoita siis tylsänharmaasti ja tarkasti, mitä tapahtumassa mielestäsi todella tapahtuu. Jos et tiedä, mitä tapahtuu, älä siis kirjoita yhtään mitään.

Vaihe 2. Tee ostoslista.

Ostoslistan tekemiseen on kaksi tapaa: tutustu ajoissa sinulle tarjottuun materiaaliin ja kaverien vinkkeihin, ja kirjoita se hyvissä ajoin valmiiksi. Toinen tapa on stressata asiasta kaksi edeltävää viikkoa, ja viime hetkellä huomata, että kaverit käytännössä tekivät ostoslistan valmiiksi jo kaksi viikkoa sitten. Kiitos. ♥

Vaihe 3. Riisi.

Protip: hanki itsellesi riisinpesijä. Mielellään sellainen, joka myös valvoo kahden kilon riisinkeittämisen loppuun asti. Muuten helposti käy niin, että puuroriisi puuroutuu, jää raa'aksi, ja maistuu hassulta, kun puuroutumista on yritetty korjata maustamalla äkkiä ja paljon (riisiviinaetikalla). Mutta jos riisi palaa pohjaan, no worries: laske kattilaan paljon kuumaa vettä ja tiskiainetta, ja anna liota puoli tuntia, varmasti lähtee irti! Ai et ottanut omaa tiskiainetta mukaan ja OK20:ssä ei olekaan? Sitten olet kusessa.

Hanging On or Hanging Over?

Text: 6 days later

With great amounts of alcohol comes great suffering. Sometimes a fun night is worth the hangover, but sometimes it's just really uncalled for. There are about as many types of hangovers as there are combinations of drinks, and more are found every day. Thought you knew everything about them? Well, here are a few that our team of investigators discovered on their journey to alcoholism.

The "Sweet Tooth" Hangover

Ingredients: cider, preferably Fizz Dry Apple

Forget about beer, this hangover is all about the sugary sweetness of cider. All you need to do is to drink only cider and nothing else during the whole evening. In the morning, you'll feel like your teeth have been covered with a sugar coating which won't come off, no matter how many times you brush your teeth.

The Creative Hangover

Ingredients: wine

Ever wake up with a feeling that you want to do something, anything? That's the creative hangover. You just can't sit still, and have to either move about, or joke about everything you see. In this state the people around you, if there are any lucky enough to be there, will have a great time listening to you blabbing about anything, or watching you walk about. This hangover can usually be achieved with wine, but watch out! If you drink too little or too much of it, you'll just end up with the greatest headache of your life.

The Funny Hangover

Ingredients: six cut cognacs and Coca-Cola in one pint (kuusi jallukolaa samaan tuoppiin)

This form of hangover is often mistaken for morning drunkenness. You don't feel too bad, just a little empty and weird. Also, everything seems extremely funny, and you feel the need to laugh every five minutes. This hangover can be called the opposite of the creative hangover, since this time, noone else is having fun, only you. It's not all that great though, since you'll find that at the end of the day, you'll have done absolutely nothing.

The Conditioned Hangover

Ingredients: Täffä's spaghetti, Fanta

This is the weirdest one of the hangovers we discovered, since you can get it without drinking a drop of alcohol, assuming you've had a hangover before. Basically, if you have a habit of doing something specific while hungover, then doing the same things on a normal day can activate your hangover-reflexes. The recipe varies according to your habits – it can be a type of food, drink, or even a certain day of the week. Ever feel nauseous on Saturdays for no apparent reason? Now you know why.

The "Fear of Death" Hangover

Ingredients: lots of any alcohol and sparkling wine

This is one of the worst hangovers you can get. It starts out as a slightly worse than normal hangover, then escalates into one of two extremities. In the first case, you lose control of your body, and start having spasms. The shaking lasts for an hour or two, if you're lucky. The other option is that you can't move at all: any and every slightest movement sends such a flash of pain to your body that the only thing you can do is try to lie very, very still, and hope for it to end.

The Infinity Hangover

Ingredients: drinking for two or more days

Anyone who has tried to cheat himself out of a hangover by simply continuing to drink knows this one. It's great as long as you don't stop, but sadly, you can't keep drinking forever. When the fun finally comes to an end, you'd better brace yourself. The hangover intensifies exponentially with every extra day of drinking, and from personal experience I can say, seriously, stop at two days, and do not ever, ever go up to six.

Fuksina SIK:ssa, ja mitä ”siitä” opin

Teksti: Aliisa Pietilä

Alun perin tarkoitus oli kertoa vitsejä, mutta Sössön ollessa kyseessä lienee parempi pysyä asialinjalla. Edellisessä numerossa kipparit kertoivat elämänohjeita meille fukseille, joten ajattelin käytt wää tätä kanavana kertoa muille fukseille, että mitä Minä olen oppinut. Jos te muut ette näitä seitsemää asiaa vielä ole oppineet, niin nyt olette sitten!

```
16:01:56 < bared> renard, kirjotaks jotai tähä
16:02:20 <+renard> ai ny vai?
16:02:37 < bared> ei tätä tyhjän sivun kanssa
                  painoon voi lähettää :D
```

1. Irkkaaminen kannattaa.

Jos joku fuksi vielä on tästä kanssani eri mieltä, niin voin kertoa ettei irkkiä välttämättä tarvitse käyttää väylänä tutustua ihmisiin, jollei halua. Irkkiä voi hyödyntää myös ihmisten käyttämiseen, esim. koodin tai päivän ruokalistan ollessa epäselvä.

2. Syöminen kannattaa.

Syömistä ei kannata jättää väliin, vaikka olisi kuinka köyhä, kipeä tai kiireinen. (Jos syöminen unohtuu, on parempi syödä myöhään kuin ei silloinkaan, mutta ei kannata tietoisesti esim. ajatella, että ”syön sitten illalla SIK–KIK-sitseillä”.)

3. Sähköpostiosoitettaan ei kannata laittaa kaikkiin mahdollisiin listoihin.

Otasuunnistus oli kiva, kuukausia myöhemmin kiusaavat mailit (lähettäjänä jokin Epäkaupallinen kaupan alan elefanttien kerho) eivät niinkään.

4. Klaus Helenius ei tee hyvää mojitoa.

5. En ole viettänyt liikaa aikaa Internetissä.

Ennen viime syksyä en ollut kuullutkaan Spurdo Spärdestä, Kikki Hiirestä, yhdestäkään laudasta, Pedobearista, Nyan Catista… Niin moni ihminen on tuhlannut elämästään niiiiiin paljon suuremman osan verkon syövereissä, että minulla ei ole mitään hätää.

6. Kenkiään ei kannata jättää humalaisten armoille.

Tämän olisi voinut oppia jo siitä, kuinka monet kengät Hupitoimikunnan varastolta löytötavarainventaarion yhteydessä löytyi. Testasin kuitenkin varmuuden vuoksi vielä omillani. Ei kannata! (P.S. Sinä, jolla on ylimääräiset Gore-Tex-talvikengät, palauta ne!)

7. Tuomas Kiuru on hauska!

Onhan se nyt! :DD Jos ette usko, pyytäkää sitä kertomaan vaikka turkulaisesta kaveristaan. Tai Euroopan maista. Tai ”siitä”. Tai kiireistään. Tai iskurepliikeistä. Ja jos et tiedä, kuka Tuomas on, niin se on se poika, jonka tunnistaa söpöydestä ja hyvistä vitseistä.

SIK:n Wirallinen Wappulaskuri

Ajan äärellä

Teksti: Oskari Lahti ja Tatu Peltola

Wappu lähestyy, ja tunnit vähenevät niille ominaiseen vakaaseen tahtiin, hetki hetkeltä, sekunti kerrallaan. Wapun odotus sitä vastoin kasvaa kasvamistaan, hetki hetkeltä, sekunti kerrallaan. Voiko sitä mitata? Muutenkin kuin kelloon – ja mahdollisesti kalenteriin – katsomatta? Vastaus tähän kimuranttiin kysymykseen on tietenkin kyllä, ja nyt sen voi tehdä myös tyylillä SIK:n Wirallisella Wappulaskurilla!

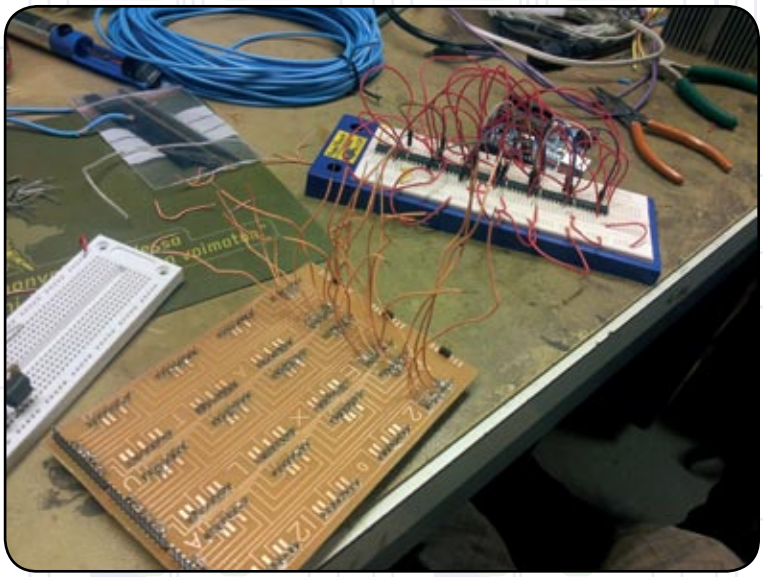

Tulin tänne vaan kolvaamaan, ja nyt joudunkin vielä sahaamaan ja poraamaan.

DIY: Näytönohjain

Tätä 48 ledimatriisin massiivista määräätöki pitää myös ohjata jotenkin. Joku saattaa ihmetellä, miksi lopulta näytönohjaimen kontrollereiksi valikoitui 80-pinnisiä PIC18F83J11-kontrollereja – LQFP-kotelossa, jokaisen pintaliitoskolvaajan painajaisessa. Totuus on, että projektin alkuvaiheessa lopullisesta kytkennästä ei ollut muuta tietoa kuin se, että pinnejä tarvitaan paljon ja datasheetistä kävi ilmi, että kontrolleri myydään TQFP-pakattuna. Kontrollereita siis tilattiin ilmaisnäytteenä viisi kappaletta, sillä erotuksella, että Microchip katsoi parhaaksi

Ledien äärellä

Ongelman ydin vaikutti olevan vanhaan tietokoneen raatoon ohjelmoitu wappulaskuri. Ilmeisesti epäkäytännöllisestä tietokone–kuvaputki-yhdistelmästä haluttiin eroon, joten looginen vaihtoehto oli harkita LED-pistematriiseja. Kun asiaan pureutui syvemmin, löytyi eBaystä kätevästi 8x8 pistematriiseja halvalla. Muutaman laskutoimituksen jälkeen lopputulos oli selvä: SIK ei ehdottomasti tule toimeen ilman 96x32-resoluutiolla varustettua wappulaskuria – siis vaatimatonta 3072 lediä.

Ai niin, mehän ollaan Faradayn häkissä. Ihmekään, kun tää vastaanotin ei toimi.

Oho, mistä lähtien kello on ollut noin paljon?

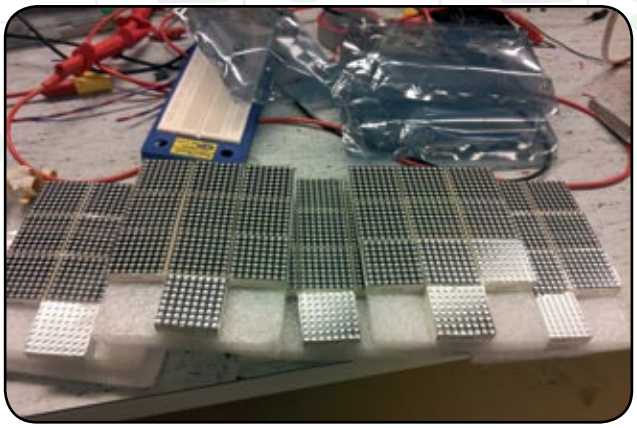

> *Voitiin valita C-koodin ja assemblyn väliltä. Totta kai me valittiin assembly.*

lähettää kontrollerit LQFP-pakkauksessa, huimalla 0,5 millimetrin pinnivälillä.

Valosähköinen ilmiö

Kyllä, luit luultavasti aivan oikein. Valosähköinen ilmiö liittyy kaikki kaikessa wappulaskuriin. Edellämainitun ilmiön ansiosta nimittäin ledejä voi käyttää fotodiodina – siis tässä tapauksessa sormesta heijastuvaan valoon perustuvana kosketusnäyttönä. Koska asiaan ei perehdytty riittävästi etukäteen, yllättäen vaatimuksena olikin nanoampeeriluokan virtojen mittaus samalla, kun viereisissä vedoissa on nopeita jännitteen vaihteluita ja valmiissa laskurissa kenties jopa yli kymmenen ampeerin virtoja. Suuri osa laskurin kehitykseen menneestä ajasta onkin mennyt tämän kosketusnäyttöominaisuuden vaatimien kytkentöjen kokeiluun, oskilloskoopin kanssa heilumiseen, erilaisten häiriöiden ja ylikuulumisen kanssa tappeluun ja ainakin kahden melko erilaisen menetelmän, A/D-muuntimen ja logiikkatasojen vaihteluun kuluvan ajan, vertailuun. Kukapa nykyään enää haluaisikaan laitteita ilman kosketusnäyttöä. Etenkään wappulaskuria.

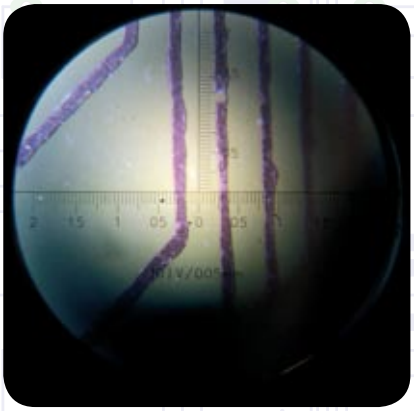

> *Tuntuupa nää C-kurssin tehtävät helpolta pic-assemblyn jälkeen!*

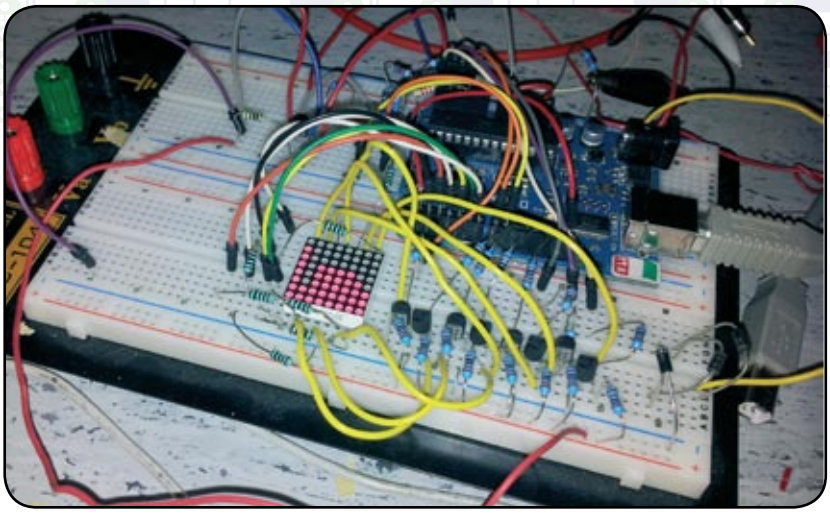

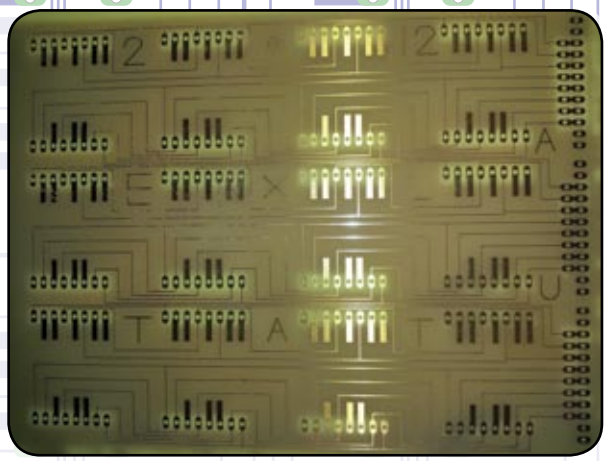

Tekniset tiedot:

Näyttö:

- 48 8x8 LED-pistematriisia, yhteiskatodilla. 32 riviä, kerralla palaa enintään 96 lediä, valinta 96 PNP -transistorilla, rivinvalinta FETeillä (32 kpl), lisäksi jokunen operaatiovahvistin kosketusnäyttöä varten → Kolvattavaa riittää!
- A/D-muuntimella toimiva valosähköinen kosketusnäyttö → 10^{-8} A mittausta ja 10^{1} A kytkemistä, samassa virtapiirissä.

Ohjainkortti:

- 3 kpl 8-bit PIC18F83J11 80-pin LQFP 40 MHz @ 3.3 V (GPU/IO), hoitavat kuvan piirron ja kosketusnäytön lukemisen ja sen datan välittämisen keskusyksikölle.
- 32-bit ARM Cortex-m3 48-pin LQFP 72MHz @ 3.3 V (CPU), hoitaa kuvadatan laskemisen ja reagoinnin kosketusdataan sekä näytön rivien valinnan.
- 8-bit PIC16F877a 40-pin DIP 20 MHz @ 5 V (aikabufferi), hoitaa kommunikoinnin CPU:n ja RTC-piirin (Real Time Clock) välisen keskustelun pinnien säästämiseksi.
- Mahdollisesti lisättävä MIKES-vastaanotin, vastaanottaa 25 MHz:n taajuudella lähetettyä Suomen virallista aikaa DCF77-standardin mukaisesti (joidenkin huhujen mukaan myös mahdollisesti lisättävä atomikello)
- ATtiny2313 → ??????

RoboMAC EESTEC Workshop

Teksti: Juha Suokas

Hankaluuksien kautta paikan päälle

"Viikko robotinrakennusta keskellä Balkania!" – Bongasin ilmoituksen EESTECin nettisivuilta viime vuoden lopussa. Makedonia tekniikan edelläkävijämaana ei välttämättä juolahda ensimmäisenä mieleen, kun puhutaan roboteista. Itsekään en tälle reissulle lähtenyt ensimmäisenä mielessä perehtyä huipputekniikkaan, vaan suuresta mielenkiinnosta tutustua tähän Balkanin sydämessä sijaitsevaan entiseen Jugoslavian pikkuvaltioon, jossa en ollut koskaan ennen käynyt. Reissu oli muutenkin ensimmäinen EESTEC-tapahtuma, johon koskaan ilmoittauduin, joten en oikein tiennyt, mitä odottaa.

Opiskelijabudjetilla Makedoniaan ei pääse ihan yhdessä yössä. Matkat linnuntietä Makedonian pääkaupunkiin Skopjeen ovat melko hintavia ja vaihtolennoilla joutuu välilaskuilla odottelemaan parista tunnista vuorokauteen Keski-Euroopan suurilla kentillä. Itselläni reissu oli tyssätä heti alkutekijöihinsä, kun sain viikkoa ennen workshoppia soiton lentoyhtiöstäni, että kyseinen unkarilainen lafka on mennyt nurin ja rahani ovat ties missä. Tästä sisuuntuneena hommasin itselleni kuitenkin uudet lentoliput Ruotsista Serbiaan. Niinpä lopulta pääsin kuin pääsinkin Skopjeen kahden vuorokauden reissaamisella Ruotsin kautta Serbian Belgradiin ja sieltä kahdeksan tunnin bussireissulla rajan yli Makedoniaan.

Workshop käynnistyi saapumispäivästäni seuraavana päivänä ja jatkui siitä viikon eteenpäin. Itse saavuin paikalle päivää ennen virallista alkamisajankohtaa. Niinpä jo ensimmäisenä iltana sain hyvän tuntuman Balkanin lahjaan juopottelukulttuurille, paikalliseen paloviinaan Rakijaan. Ennen kyseisen liemen maistamista pidin itseäni keskitasoa parempana juomaveikkona. Tämä ilmeisesti luumuista valmistettu kotipolttoinen paloviina sai kyllä lähes satakiloiselta meikäläläiseltäkin kyyneleet nousemaan silmiin. Viikon aikana hämmennyksekseni havaitsin, että osa paikallisista tytöistä kuitenkin kiskoi tätä ilolientä usein sekä ennen ateriaa, ruokajuomana, ja vielä digestiiviksi olematta moksiskaan.

Kyllä vähän hävetti.

Viikon ohjelma: robotteja, luentoja, bileitä ja viinaa – nukkuminen kielletty

Workshopin virallinen osuus alkoi saapumisestani seuraavana aamuna. Aamusta puoleenpäivään käytiin läpi koko viikon ohjelma, edustajat esittäytyivät ja osallistujat jaettiin ryhmiin. Jokainen ryhmä sijoitettiin johonkin neljästä kilpasarjasta, jossa ryhmän rakentama robo tulisi viikon päätteeksi mittelemään toisia vastaan. Erilaisia kilpasarjoja oli neljä: nopeuskilpailu, sokkelo, sumopaini ja tanssirobotti. Kahdessa ensimmäisessä sarjassa robotin tuli löytää tiensä erinäisen esteradan läpi mahdollisimman nopeasti.

Sumopainissa kaksi robottia taas laitettiin "Robot Wars"-tyyliin vastakkain kehään, ja niiden piti puskea toinen pois alustalta. Tanssirobotti-sarjassa ryhmät saivat valmiin robottirungon, jonka servomoottorit sitten piti ohjelmoida niin, että robotti tanssii musiikin tahtiin.

Koko viikon vuorokausirytmi noudatti jokseenkin seuraavanlaista kaavaa: Aamulla rakennetaan robotteja, iltapäivällä istutaan luennoilla ja illalla lähdetään radalle. Nukkumista useimmat harrastivat noin 4–5 tuntia yössä. Unen puute toi oman haasteensa aamuiseen robotinsuunnitteluun, kun silmät eivät oikein meinanneet välillä pysyä auki, ja koodaamiseen jaksoi keskittyä korkeintaan sen 10 minuuttia kerrallaan. Käytännössä robotit rakennettiin tanssirobottia lukuun ottamatta

Kuva robotista, jolla meikän ryhmä kilpaili. "Finska babushka" tarkoittaa tietty "suomalainen mummo".

metallirunkoon, jossa oli kiinni ohjelmoitava mikrokontrolleripiiri, servot liikkumiseen, sekä koekytkentälevy johdotuksiin ja sensoreille. Robon kytkentälevyyn liitettiin ensin tarvittavat sensorit, minkä jälkeen ruvettiin ohjelmoimaan mikrokontrolleria liikuttelemaan servomoottoreita sensoreiden havaintojen mukaan.

Aamupäivän rakennuspajaa seurasi lounastauko, jonka jälkeen siirryttiin kuuntelemaan robotiikkaan liittyviä luentosarjoja. Luentojen aiheet vaihtelivat aina pilvipalveluista IBM:n Watsoniin ja puhesyntetisaatioon. Sinänsä harmi, että iltapäivällä oli monesti niin unelias olo edellisillan juhlista, että väsymys voitti keskittymisen mielenkiintoisiinkin luentoihin. Varsinkin hieman pitkäveteisimpien luentojen aikana saattoi havaita puoli luentosalia torkkuvia opiskelijoita pää pulpetilla.

Workshopin virallinen osuus huipentui viikon lopussa järjestettyyn loppukilpailuun, jossa osallistujajoukkueet saivat laittaa robottinsa koetukselle. Puitteet tapahtumalle olivat hämmentävän loisteliaat, sillä loppukilpailu järjestettiin Skopjen kansallisoopperassa ja paikalla oli niin paikallisen yliopiston professoreita kuin IEEE:n edustajiakin. Vuorotellen joukkueiden robotit mittelivät oopperan estradilla noin 200 paikalle saapuneen katsojan edessä. Oma ryhmäni otti mittaa muista kilpa-ajosarjassa. Robottimme suoriutui hienosti sarjassamme toiseksi häviten sekunnilla nopeimmin esteradan selvittäneelle robotille. Kilpailun päätteeksi voittajat saivat kaulaansa ansaitusti mitalit ja sitten otettiin yhteiskuva koko poppoosta. Itse pääsin myös jonkin paikallisen televisiokanavan haastatteluun, mutta harmikseni en ole kyseistä pätkää vieläkään internetistä löytänyt kyrillisen kielimuurin takia.

Kuva robotista, joka piti workshopissa ohjelmoida tanssimaan.

Kuva roboteista löytämässä tietä ulos sokkelosta.

Balkan – sinne palaan ma vielä!

Vaikka workshopin virallinen pääpaino olikin perehtyä robottitekniikkaan, itse ihastuin siihen elämäntyyliin ja mentaliteettiin, joka tuntuu yhdistävän kaikkien Balkanin maiden ihmisiä. Ihmiset ovat aivan tavattoman ystävällisiä ja lämminhenkisiä. Kaveria ei koskaan jätetä yksin! Alussa tällainen jatkuva huolehtiminen lähinnä ihmetytti ja jopa ärsytti. Jurona suomalaisena olen tottunut olemaan aina silloin tällöin hetken omissa oloissani kaipaamatta kenenkään jatkuvaa läsnäoloa. Makedoniassa tämä oli lähes mahdotonta, sillä jos näytti yhtään yksinäiseltä, tuli heti joku paikallinen ystävällisesti kyselemään "Hey, why are you alone here? Is something wrong? Are you not feeling fine?". Eipä siinä paljon selitelty, että ei tässä mitään hätää, olen vain Suomesta.

Kuva länsieuroopan edustuksesta worshopissa. Kaksi tyttöä Ruotsista, sekä yksi sveitsiläinen herra.

Suomen edustus workshopissa, eli minä ja Hannu Tampereelta.

Tähän läsnäolon yltäkylläisyyteen tottui kyllä nopeasti, eikä yksityisyyttä enää edes loppuviikosta kaivannut.

Balkanilainen juhlakulttuuri oli myös jotain aivan mahtavaa. Jokainen ilta alkoi illallisella paikallisessa soittoravintolassa eli kafanassa. Jo yleensä täällä meno yltyi niin villiksi, että tanssittiin pöydillä ja laulettiin livebändin mukana kukin taitojensa mukaan. Kafanasta lähdettiin joka ilta jatkamaan eri yökerhoon. Toisinaan jatkojen bilemesta oli niin täynnä, että tuskin mahtui liikkumaan. Hinnat olivat kuitenkin paikasta riippumatta suomalaiselle halpoja. Bisse maksoi baarissa kuin baarissa yleensä euron ja viinashotit olivat tätäkin halvempia. Halpa viina teki kyllä välillä tepposensa, kun useammin kuin kerran tuli herättyä seuraavana aamuna kevyt kissankakkamaku suussa.

Makedonia ja Balkanin maat yleensä ovat varsinainen aarreaitta opiskelijan matkakohteeksi. Hintataso Balkanilla on halpa ja etäisyydet suhteellisen lyhyitä. Arvioisin, että 20 euron taksimatka Suomessa maksoi Makedoniassa alle kaksi euroa. Historiasta kiinnostuneet taas varmasti tietävät, että Balkanin valtioilla on kaikilla pitkä historia sekä yhtyneenä Jugoslaviana, että erillisinä valtioina. Monilta alueilta löytyy mahtavia vuoristonäköaloja, muistomerkkejä ja vanhoja linnoituksia. Ympäriinsä näkyy myös paljon rähjäisiä ja autioita asuinalueita muistuttamassa menneistä. Vielä 20 vuotta sittenhän koko Balkanin alue oli jokseenkin kaaoksessa Jugoslavian valtion koristessa viimeisiä hengenvetojaan. Tuolloin esimerkiksi Kroatia ja Serbia kävivät avointa sotaa keskenään. Monet nuoretkin workshopissa sanoivat muistavansa sota-ajan asioita, mutteivät tietenkään mielellään puhuneet niistä. Tästä huolimatta kaikilla osallistujilla oli hauskaa yhdessä ja vanhat erimielisyydet näyttävät ainakin pintapuolisesti unohtuneen nuorten keskuudessa. Mikäpä olisikaan parempi tapa rakentaa parempaa tulevaisuutta ja luoda ystävyyssiteitä kuin EESTEC!

Avuksesi wapun myrskyissä: Tuuli-voiman jäätämisatlas

Teksti: Kaksi jäätävää naista kiltahuoneelta

Näin wapunaikoina itse kullakin on tarve turvatua vaihtoehtoisiin energianlähteisiin. Yksi niistä on ES, ja toinen niistä on Tuuli-voima, jonka hyödyntämiseen vaikuttaa kuitenkin jäätämisenä tunnettu haittatekijä. Jäätäminen voidaan jakaa aktiiviseen ja passiiviseen jäätämiseen. Tuuliatlas.fi-sivuston mukaan: "Aktiivisella jäätämisellä tarkoitetaan itse jäätämishetken intensiteettiä eli voimakkuutta." Passiivinen jäätäminen taas on aktiivisen jäätämisen vastakohta.

Tuuli-voiman suurin kannattaja Sössö koosti Tuuli-voiman jäätämisatlaan opastaakseen lukijoitaan Tuuli-voimageneraattoriensa mahdollisiman tehokkaaseen käyttöön.

Tältä näyttää Tuuli-voimala normaalitilanteessa, jossa jäätämistä ei ole havaittavissa. Jos Tuuli-voimalasi muistuttaa tilaltaan tällaista, se on valmis käytettäväksi. Iloisia generointihetkiä!

Lievä aktiivinen jäätäminen. Jäätämisen aiheuttamilla häiriöillä ei ole vielä suuria vaikutuksia voimalan käyttöön. Jos toimenpiteisiin ei ryhdytä, jäätäminen saattaa eskaloitua yllättäen.

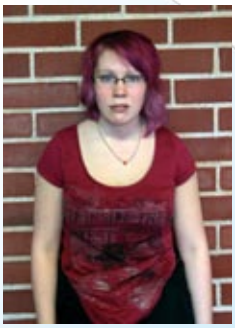

Lievä passiivinen jäätäminen. Tuuli-voimalan toiminnassa saattaa esiintyä jonkinasteista hitautta ja häiriöitä, kuetn kirjoitusvirheitä.

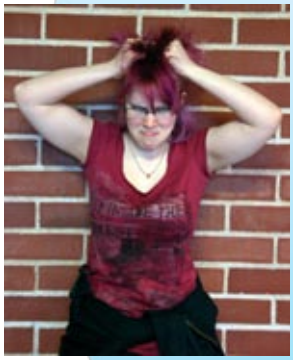

Keskivaikea aktiivinen jäätäminen. Tämänasteinen aktiivinen jäätäminen saattaa jo aiheuttaa merkittäviä häiriöitä, kuten voimalan generoimien ääniaaltojen intensiteetin kasvua.

Keskivaikea passiivinen jäätäminen. Voimalan käyttöönotossa voi ilmaantua eritasoisia käynnistysvaikeuksia. Käyttö on silti mahdollista taajuusmuuttajan avulla.

Vakava aktiivinen jäätäminen. Voimala on ylijäätävä. Voimalan käyttöönoton yrityskin saattaa aiheuttaa ketjureaktion, joka johtaa muidenkin voimaloiden vakavaan jäätämiseen.

Vakava passiivinen jäätäminen. Tuuli-voimalan käynnistys on mahdotonta, eikä se reagoi minkäänlaisiin signaaleihin, ei edes ns. potkukäynnistykseen (engl. kick-start).

Mitä mies haluaa?

Miestutkimuksen johtava tieteellinen artikkelisarja Cosmopolitan julkaisi maaliskuun numerossaan tutkimuksen, jossa selvitettiin, mitä miehet oikeasti haluavat. Selvitys paljasti muun muassa, että miehet nauttivat esimerkiksi kielellä leikittelystä heidän nänniensä ympärillä sekä kiveksien hyväilystä toisella kädellä samalla kun... mutta eivät kuitenkaan kiveksien näykkimisestä tai isukiksi kutsumisesta.

Vaikka tulokset ovat mielestämme uskottavia, tutkimusryhmämme haluaa kohdistaa kritiikkiä Cosmopolitanin metodiikkaan. Ensinnäkään miehet eivät saaneet itse kertoa haluistaan, vaan pääsivät arvioimaan vain 39 erilaista arvatenkin naisten keksimää vinkkiä. Lisäksi tutkimus keskittyi vain seksuaalisiin aktiviteetteihin: miesten supistaminen vain seksuaalisuuteen on ilmiö, jota usein näkee tämänkaltaisessa kirjallisuudessa.

Halusimme tutkimuksessamme laajentaa näkökulmaa mieheen perinteisen yliseksualisoidun panokoneen ulkopuolelle ja tarjota myös miehille itselleen tilaisuuden kertoa, mitä he haluavat. Näistä syistä valitsimme tutkimusmenetelmäksi avoimen haastattelun, ja kysyimme tapaustutkimuksenomaisesti viideltä tyypilliseltä mieheltä kolme kysymystä, joihin he saivat vastata vapaasti. Kuvassa 1 on esitetty tyypillinen haastattelutilanne. Jotta tuloksemme olisivat verrattavissa Cosmopolitanin vastaaviin, haastattelukysymyksemme olivat heidän metodiikkaansa mukaillen:

1. Mitä sinä oikein haluat?
2. Mitä sinä et ehdottomasti halua?
3. Mikä sinusta olisi sillä lailla ihan ok?

Eritellään seuraavaksi vastaukset mieskohtaisesti.

Kuva 1. Tyypillinen haastattelujärjestely.

Koehenkilö 1. Fyysikko, 1. vsk.
1. Koehenkilö halusi juotavaa.
2. Koehenkilö ei ehdottomasti halunnut carbonaraa, jota oli juuri syönyt.
3. Koehenkilön mielestä selkähieronta olisi ihan ok.

Koehenkilö 2. Fyysikko, 1. vsk.
1. Koehenkilö halusi kahvia.
2. Koehenkilö ei ehdottomasti halunnut matriisialgebraa.
3. Myös tästä koehenkilöstä selkähieronta olisi ihan ok.

Koehenkilö 3. Fyysikko, 1. vsk.
1. Koehenkilö halusi juotavaa.
2. Koehenkilö ei ehdottomasti halunnut krapulaa.
3. Koehenkilön mielestä päikkärit olisivat ihan ok. Kysyttäessä koehenkilö tarkensi tarkoittavansa päikkäreillä päiväunia, ei päiväkännejä.

Koehenkilö 4. Fyysikko, 2. vsk.
1. Koehenkilö halusi nukkumaan.
2. Koehenkilö ei ehdottomasti halunnut teetä.
3. Koehenkilön mielestä raha olisi ihan ok.

Koehenkilö 5. Sähköteekkari, 2. vsk.
1. Koehenkilö halusi raha ja magneettikenttiä
2. Koehenkilö ei ehdottomasti halunnut supoa yhdellä p:llä.
3. Koehenkilön mielestä tikkataulu toimistolle olisi ihan ok. Tutkimusryhmä haluaa tarkentaa, että toimistolla itse asiassa on tikkataulu. Se tosin on naamioitu onnenpyöräksi, mikä saattoi hämmentää koehenkilöä.

Tuloksista voidaan päätellä, että miehet haluavat juotavaa, mutta eivät teetä tai krapulaa. Lisäksi miesten mielissä pyörivät raha, selkähieronta ja nukkuminen. Yllättävänä tuloksena tutkimuksessa ilmeni, että miesten välillä on eroja. Esimerkiksi viimeinen koehenkilö mainitsi haluavansa rahan lisäksi magneettikenttiä, jotka eivät muiden miesten vastauksissa esiintyneet ollenkaan. Cosmopolitanin tutkimuksessa useaan kertaan mainitut kivekset eivät tulleet vastauksissa esille kertaakaan. Miesten mielipide suposta kahdella p:llä jäi kuitenkin epäselväksi, joten jatkotutkimuksia tarvitaan. Ehdotamme tutkimusmenetelmäksi kokeellista tutkimusta.

Tähtipölyä hiuksissaan
Hillannukka

Klaus auttaa!

Tälle palstalle Sössö valitsee mielestään kiperimmän ongelman, jonka kivat kiltakaverit voivat mahdollisesti kohdata. Koska toimitus ulvoo edelleenkin kippurassa naurusta, hätiin pyydettiin AA"LTO–?YLIOPI!STON Sähköinsinöörikilta Oy:n viestintä- ja elektroniikkamestari Klaus Helenius, joka tunnetusti auttaa mielellään ja etenkin pyytämättä.

Moiklaus,
minulla on suuri ongelma, johon tarvitsisin ammattiapua. Koska YTHS kieltäytyy tarjoamasta palveluita, joudun kääntymään Sinun puoleesi. Ongelmani on se, että poikaystäväni saattaa olla raskaana. Yleensä hänelle ei juurikaan ruoka maistu, mutta viimeaikoina poikaystäväni on valittanut aamuisin ja aamupäivisin huonovointisuutta, ja iltapäivisin hänen tekee mielivain syödä ja nukkua . Seksiä ehdottaessani mies valittaa vain päänsärkyä ja haluaa mieluummin nuolla juustohampurilaisten välissä olevia suolakurkkuviipaleita minun sijaani. Mikä neuvoksi? En ole valmis isäksi!
Tutt-Ulla

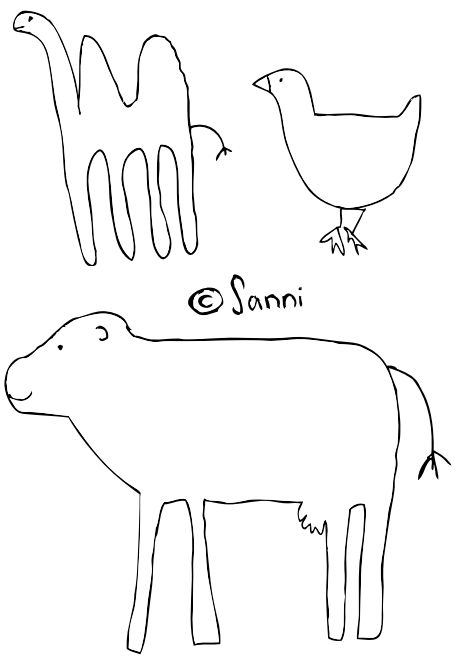

Moi Klaus!
Mitä todennäköisimmin poikaystäväsi on raskaana, ja nyt olisi hyvä aika päättää, laittaako lastenhuoneeseen Muumi- vai Pokémon-verhot, ja käydä lähimmällä katsastusasemalla suorittamassa ajotutkinto lastenvaunujen ja -rattaiden ajamiseen. Toisena vaihtoehtona, joskin huomattavasti epätodennäköisempänä, on, että miehesi on tullut siihen uuteen kokeilu- ja uhmaikään, joka yksilöstä riippuen saattaa kestää mitä tahansa väliltä kolmesta kuukaudesta yli kahdeksaankymmeneen vuoteen. Mies alkaa liikkua uusissa kaveripiireissä ja löytää ihmeellisen ja kutsuvan päiväkännien luvatun maan, jossa rellestää vapaasti ja maailmaan uudelta kantilta tutustuen. Seuraavana päivänä lajilleen tyypillisesti hyvän hapen loppuun käyttänyt mies etsiytyy turvalliselle keitaalle juustopullien ääreen nuolemaan haavojaan ja suolakurkkua, naisista, noista pahan alusta ja juuresta, niinkään välittämättä.

Neuvoksi tähän voin sanoa vain, että valitkaa ennemmin ne Muumi-verhot, älkääkä ainakaan naamakirjaan alkako laittaa mitään Viljami-Korianterin päivittäistä sinappiblogia. Ja muista ajaa lastenvaunuilla järkevästi ja tietä tukkimatta hampurilaisfetissimiehesi kanssa. Tiedä, että olet löytänyt totuuden, eikä siinä ollut mitään järkeä.

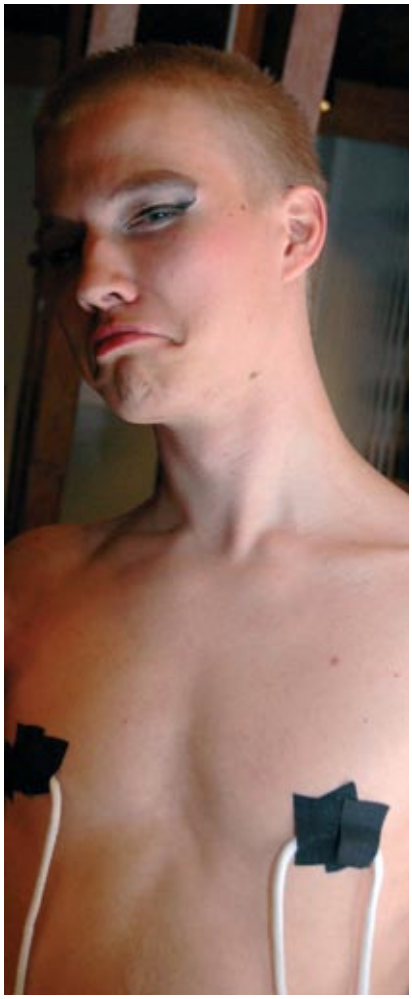

Kuva: Lari Tuominen

Kalus "Eihän tämä olekaan tennistä!" Helenus

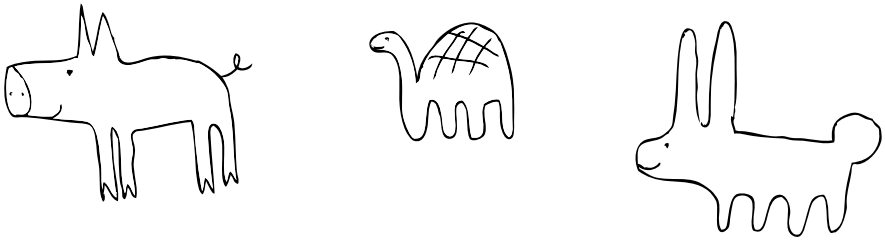

Käsikirjoitus ja kuvitus: Tuomas Kiuru

Dokasitko tukesi* -taulukot

3–3				
3–4				
4–4				
3–3–3				
3–3–4				
3–4–4				
4–4–4				

3–3				
3–4				
4–4				
3–3–3				
3–3–4				
3–4–4				
4–4–4				

** Wappu japaniksi*